

KÜBA DEVİRİMİ 62 YAŞINDA

Küba'da "Özgürlük Kervanı", 62. defa yollara çıktı... 26 Temmuz Hareketi 1 Ocak 1959'da zaferi kazandığında iktidarı almak için Santiago De Cuba'dan başkent Havana'ya yürüyüşe geçti ve 8 Ocak'ta Havana'ya ulaştı.

Devrim 26 Temmuz 1953'te Moncada Kışlası Baskını ile başladı ve 1956 Aralık'ında Granma yatı ile Sierra Maestra'ya çıktığında zafere doğru giden yolun adımları daha hızlı yüründü. 1 Ocak 1959'da da zafere ulaştı.

"Özgürlük Kervanı" ile Kübalı komünist gençler, her yıl bu Santiago-Havana arasında Fidel'in başında olduğu gerillaların güzergahını izleyerek devrimin zaferini kutluyor...

Devrimin 62. yılını kutlayan Küba, artık sadece dünya devrimcilerinin, özgürlük savaşçılarının düşlerine ilham olmakla kalmıyor. Dünyanın dört bir köşesine sağlık, yaşam ve umut dağıtıyor.

Daha devrimin ilk yıllarında başlattığı eğitim seferberliği ile nüfusunun %100'üne okuma yazmayı öğretmişti. Bu yolla ücretsiz, ayrımsız uyguladığı eğitim hizmetleri ile bugün bilim ve tıp yö-

nünden önemli bir gelişme yakalayan Küba, pandemi sürecinde dünyanın dört bir köşesine gönderdiği sağlık tugayları ile bu virüse karşı da en önde savaş verdi. Bugün, geliştirdiği 2 aşı ile de dünya halklarının umudu oluyor.

Devrim nedir diye soranlara en güzel cevaptır Küba. Umuttur, yaşamdır...

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

6 - 20 Ocak 2021 / S 109 / 2 TL

BİR KEZ DAHA

ŞİMDİ DEVRİM ZAMANI

Dert çok. Çeşit çeşit. Şairin dediği gibi "Hem dert çok, hem dert yok". Ne tarafa dönsük, kimi dinlesek, hangi kesime yönelsek... irili ufaklı sorunlar yığını.

Kimi mevcut düzende çözülebilir nitelikte, kiminin çözümü ise sistemin yıkılmasına bağlı. Hepsi aynı dönemde, aynı zaman diliminde, aynı toplumun bağrında çıktı ortaya. Birbirini etkileyerek, besleyerek...

Son dönemdeki belli başlı haberlere sadece şöyle bir göz atmak bile yeterli. Asgari ücret, ücretsiz izinler, işten atmalar, işsizlik, sosyal medya tutuklamaları, seçilmişlerin tutuklanması, HDP'nin kapatılma tartışmaları, Kürdistan'da aralıksız süren baskın ve tutuklamalar, işkence ve gözaltılar, torba yasalar, birer kayyuma dönüşen rektör atamaları, çocuk istismarları, her geçen gün daha sarsıcı ve katlanılmaz hale gelen kadın cinayetleri, kadına yönelik şiddet, AİHM kararları, AYM kararları, zindanlardaki baskılar, çevre katliamları, eğitim sorunları, yağma ve talan... Ve tüm bunları boydan boya kesen açlık, katlanılmaz yoksulluk.

Başka tarihsel dönemlerde belki önemli bir bölümü tek tek (veya bir dizi grup halinde) ele alınabilecek sorunlar, bugünkü gibi iç içe geçmiş bir yumak haline geldiğinde, genel olarak sorunların ayrı çözüm yolları da büyük oranda geçersizleşmiş olur. Hangi ipin ucunu tutsanız, hangi tekil sorunu ele alsanız, karşınıza bir bütün olarak yumağın kendisini, özcesi, sistem sorunun kendisini bulursunuz. Hemen her tekil sorun veya sorunlar dizisi, bizi genele götürüyor.

Olaylar ve gelişmeler yoğun; çok farklı alandan kopup gelen sorunlar iç içe geçip kaynaşmış. Bu yüzden yalnızca tekil sorunlarla uğraşmayı, kendini bununla sınırlamayı düşünen her hareket, bu "genel" in duvarına toslayıp kalıyor. Çözumsuzlüğe düşüyor. Ama öte yandan bu her tekil hareket, bilinçli bir şekilde onları bir araya getiren iradi bir yapı olmasa da, görünmez içsel bağların etkisiyle, nesnel bir bileşik harekete evriliyor. Büyük oranda kendiliğinden bir şekilde nesnel bir bileşik hareket oluşuyor.

Hemen her tekil hareket, kendisi hakkında tamamıyla kendisiyle sınırlanmış bir yanlış bilinç taşıyor. Sosyal reformistlerin ve oportünistlerin besleyip güçlendirdikleri yanlış bir bilinç... Ama hareketin nesnel dinamikleri kendiliğinden onları aşıyor. Genele, bütüne yöneliyor.

Tüm bu dağınık patlamalar zincirini birleştirecek bir genel patlama, bir büyük isyan, bir köklü kalkışma mayalanıyor. Özellikle pandeminin ağırlaştırdığı kriz, krizle birlikte çığ gibi büyüyen işsizlik, yoksulluk ve açlık, bu köklü kalkışmaya kuluçka işlevi görüyor.

Salt bir propaganda değil bugün açlık. Şiddeti ancak büyük yıkım savaşlarıyla ölçülebilecek bir yoksullaşma ve açlık yaşanıyor. Artık her türlü makyajlı rakamları aşan, her tür sansür duvarını parçalayan, her tür baskı ve tehdidi anlamsız kılan bir açlık, yokluk var. Ve sürekli derinleşiyor.

Emekçi yığınlar kelimenin gerçek anlamında bir açlık, elle tutulur, gerçek, somut bir açlık yaygınlaşıyor. Pazar yerlerinde çürüdüğü için çöpe dökülen sebze ve meyveleri topluyorlar, çöplerden yiyecek ayıklıyorlar, sokaklarda "atık yemek" istiyorlar... Bunlar tekil olaylar değil.

Dönemi karakterize eden bir genelliğe sahip olaylar. Tüm diğer sorunları boydan boya kesen kırmızı çizgidir artık açlık ve yokluk.

Açlık nasıl bir felakettir? Bu, kelimelerle tarif edilemez bir felakettir. Öyle ki, açlık, diğer tüm sorunları, tüm problemleri, tüm dertleri ikinci plana itip kendisini öne çıkaran bir felakettir. Anlamak için yaşamak gerekir. Şimdi, emekçi sınıfların, yoksul kitlelerin ezici bir kesimi bu felaketi yaşıyor. Emekçi sınıflar, yoksul kitleler, sömürülen, ezilen halklar açısından günümüzün ve önümüzdeki yılın gerçek felaketi işte bu olacak.

Ve biz, tüm tekil sorunların yarattığı öfke ve çözüm girişimlerinin, bu "genel felaket" içinde birleşerek yıkıcı isyanları tetiklediğine tanık olacağız. İşte o zaman, her tekil sorunun çözümünün genel çözümle iç içe geçtiği, ona "endekslendiği" en geniş kesimler tarafından net olarak görülecek. Pratik hareketin kendisi, her tür sorunun çözümünün iktidar sorunun çözümüne bağlanmış olduğunu görecektir. "Şimdi Devrim Zamanı" belgisinin her alanın temel sloganı haline geldiği herkes tarafından anlaşılacak.

>>Editör...

2021: TOPLUMSAL
AVAKLANMALAR YILI

Dinci faşizmin payandası, CHP'nin Genel Başkanı Kılıçdaroğlu, sözüm ona iktidara meydan okumuş, AİHM'nin Demirtaş'la ilgili kararını iktidarın "tıpış tıpış uygulayacağını" söylemiş, RTE'ye Cumhurbaşkanlığı yolunu açacak referandumla katılmama eğilimi gösteren CHP'lilere de "sandığa tıpış tıpış gideceksiniz" diye meydan okumuştur. Gittiler ve RTE'ye "yürü ya Recep" demiş oldular.

Bu sefer ki "tıpış tıpış" sözüne kendini muhatap gören faşist devlet Bahçeli, hem Kılıçdaroğlu'na meydan okumuş hem de dinci faşist iktidarın önümüzdeki yıl izleyeceği politikayı oldukça açık bir dille ortaya koymuş.

Geleceği Ele Geçirmek

C.Dağlı

2

Pandemi - İşsizlik İktidarı
Ve Devrimci Tutum

Özgür Güven

4

Son

Kenan Kızıl

5

Kitlesele Devrimin
Hazırlığı

Umut Çakır

6

Birleşik Gençlik
Mücadelesi Üzerine

Roza

7

3

GELECEĞİ ELE GEÇİRMEK

C. DAĞLI

BAŞYAZI

Uzlaşmacı siyasetler, işçi sınıfının, emeğin kurtuluşunu hedefleyen devrim programını bugün için gerçekleştirecek bir konumda olmadığı düşüncesini yayıyorlar. Devrim en ilerinin sorunu olduğuna göre, bugün yapılması gereken, günlük istemlerle yetinmektir. Bunlar, burjuvaziye dokunmadan emekçi kitlelerin yararına bir şeylerin olacağını sanıyorlar. Açık olan, bu politikanın burjuvaziyle sınıf işbirliği politikası olduğudur.

Devrimci işçiler, daha bir yüzyıl önce, işçi sınıfının kurtuluşu programını hayata geçirecek bir konuma gelmiştir. Bugün bir yüzyılın sınıf mücadelesi ve toplumsal devrimler deneyimine sahiptir. Çünkü işçi kuşaklarına göre daha yetkin ve niteliklidir. Çağımızı, yeni bir toplumsal devrimler çağına çeviren bu devrimci sınıftır.

Devrimci sınıfın savaştığı her yerde, devrim programı, soyut bir formülasyon değil, hayata geçen, pratiğe dönüşen bir programdır. İşçi sınıfı devrimci programı birçok ülkede pratiğe uyguladı. Bugün bu düzeyin gerisinde değildir; ileri devrimci bir düzeyi temsil ediyor. Bu topraklarda, işçi sınıfı, Leninist partinin, işçi sınıfı kurtuluşu ve bunun koşullarını sağlayacak devrim programını, halk demokrasisi ve sosyalizmi gerçekleştirecek kadar ileri konumdadır. Bu, bir devrim programıdır. Gerçekleşmesi için devrim gerekiyor. Devrim olmadan gelecek hakkında söylemler yalnızca bir laf yığınıdır.

Bugüne değin, işçi sınıfının devrime önderlik edecek bir duruma gelmediğini düşünerek, kitleleri sistem içi taleplerle oyaladılar. Politik olarak, burjuva muhalefetin basit bir eklentisi olan bu reformist hareketlerin gerçek yüzleri öylesine açığa çıktı ki, kitlelerin desteğini kaybetmemek için şimdilerde taktıkları devrimcilik maskesiyle ortalıkta dolaşmaya başladılar. Ama tamamen bir görüntüdür. Moda deyimiyle bu bir "imaj" meselesidir. Onlar varsın böyle sansımlar. Devrimci güçler, onların siyasetinin uzlaşmacı özünü çok iyi biliyor. İşçi sınıfı içtenlikli olarak devrimcidir. Bu yüzden tutarsız, kaypak tavırları çabuk kavrar.

Küçük burjuva siyasetler de burjuva toplumu çeşitli biçimlerde eleştirir. Varolan toplumsal sistemi eleştirmeden, hiçbir emekçiyi yanlarına çekemezler. Fakat burjuva toplumun eleştirisi, bu-

günkü toplumun yıkılması hedefiyle, o büyük devrimci tarihsel hareketle birleştirilmediği zaman, burjuva toplumun kabul edilmesi pahasına yapılmış olur. Burjuva toplumun küçük burjuva halkçı bir bakışla eleştirisi değil, proletaryanın devrimci yıkıcı bakışıyla yapılır, eleştirisi bir eleştiri silahı olarak kullanılır. Fakat eski toplum, eleştirisi silahıyla değil, eleştirisi silahıyla donanmış, devrimci sınıf tarafından, devrimci eylemlerle yıkılır. Proletaryanın sınıf bilincinin devrimci politik bilincinin çevre üzerinde etkisi var. Devrimci ideoloji, dünyayı dönüştürmede etkin bir güçtür. Küçük burjuva ideolojisi değil elbette. Maddi güce dönüşen devrimci teoridir. Teori, küçük burjuva bakışta, bir silah olmaktadır. İlimlilaşır, eleştirmek istediği bugünkü özel mülkiyet toplumuna hizmet eder.

Devrim yükseliş çizgisindeyse, burjuva amaçlar peşinde koşan bazı kişiler ortaya çıkar ve devrimci ağızla konuşmaya başlarlar. Dünyada son yarım yüzyıl içinde yapılan devrimlerde böylelerini gördük. Böylesi, devrimi, komünizme ulaşmanın bir yolu olarak değil de, sınırlı amaçlara ulaşmanın bir yolu olarak görüyorlar. Devrimci emekçiler, devrime, burjuvaziye devirmek, sınıfları kaldırmak için başvururken, devrimi amacından saptırmak isteyenlerin çabalarını boşa çıkarmalıdır. İşçi sınıfı, meydanı, devrimci olmayıp devrimci pozlara bürünerek kitleleri kandırmak isteyenlere, devrimi ileriye erteleyerek onu boşa çıkarmak isteyenlere bırakmamalıdır. Haklı bir dava kötü elere bırakılmamalıdır. Halkın ve devrimin gerçek bir önderi olarak davranmalıdır.

Uzlaşmacı hareketlerin bile bugün devrimci bir ağız kullanması, devrim güncel olduğu, devrimin karşı konulamaz bir güçle ilerlemesini tartışılmaz bir olgu, bir gerçek olduğu içindir. Devrim, kendi zorunluluğunu herkese kabul ettiriyor. Leninist parti, doksansız yıllarda devrimin güncelliğine dikkat çekerken, küçük burjuva sosyalizmi, devrimi çok ileriye erteleyecek beklenti içindeydiler. Onlar, doksansız sosyalist sistemin dağılmasından ve bunun dünyada yarattığı yansımaları havadan, artık devrim uzun süre ufukta görülmeyecektir sonucunu çıkardılar. Tarih onların düşündüğü gibi yol alsaydı, emperyalist-kapitalist sistem, Doğu Avrupa ülkeleri yeni bir pazar haline geldiği için ömrünü uzatacak,

içerideki çelişkiler hafifleyecek ve böylece bir devrim gündeme gelmeyecekti. Bununla da kalmadılar, tamamen burjuva yasal çerçevede hareket etmek için siyasi tarihleri değiştirdiler.

Fakat kapitalizmin evrimi çelişmeli bir evrimdir. Çelişkiler ise yumuşamadı, tersine daha keskinleşti. Avrupa, Amerika ve daha başka yerler devrimci sokak gösterileriyle, ayaklanmalarla altüst oldu. Bu süreçte bir dizi ülkede devrim gerçekleşti. Diğerleri ise buna yakın bir durumda. Kapitalizmin krizi iyice derinleşti ve yıkıcı sonuçlar yarattı. Varolan bir sistem krizidir. Sadece ekonomik bir kriz değil. Korona pandemisi krizi boyutlandırdı. Bu koşullarda yeni ve daha büyük bir devrim dalgası dünyayı sarmaya başladı. Küçük burjuva siyasetleri arkasından sürükleyen olaylar bu şekilde gelişti. Devrimden yararlanmak isteyen bazı kişiler devrimci ağız kullanarak daha fazla boy göstermeleri bu koşullar nedeniyle.

Sınıf mücadelesi en ileri, en uç noktaya ilerliyor. Mücadele, bu noktada devrime dönüşür. Devrim, sınıf mücadelesinin en yüksek biçimidir. Devrimle tarih büyük bir hızlanır. Devrimler tarihin lokomotifidir. Başka zamanlar yüzyıllarca gerçekleşmeyen değişim, devrimde çok kısa zamanda gerçekleşir. Devrim, zor bir şey yaratmaz; oluşan şeylere biçim verir. Toplumunu dönüştürür. Devrimlerin tarihin lokomotifi olmasından, devrimlerin salt nicel bir etki yarattığı yani varolanı sadece hızlandırdığı sonucu çıkartamaz. Devrim siyasi iktidarın ele geçirilmesiyle başlayan, ekonomik, toplumsal, kültürel dönüşümlerle derinleşen, bütünlüklü ve nitel bir değişimdir. Türkiye ve Kürdistan'daki sınıf mücadelesi tam bu noktaya gelmiştir. Teorik ve pratik olarak bu süreci hızlandırmak ve kendi sonucuna ulaştırmak büyük devrimci görevdir.

İşçi sınıfı iktidarı ele geçirmeye hazır mı, iktidara gelse bile emekçi halkla birlikte onu koruyabilir mi? Sosyal reformistler ve oportünistlerin buna olumsuz cevap verecekleri çok açık. Çünkü onlar, devrimci olmayan dönemlere göre hareket ediyorlar. Onlar, geçen yüzyılın ve son yirmi beş yılın sınıf mücadelesinin ve devrimlerin deneyimlerini devrimci ve kavrayışlı bir bakışla değerlendirmedikleri için devrimi gerçekleştirirken, proleter kitlelerin durumuyla, Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfının bugünkü durumunu gerçek anlamıyla kar-

şılaştıramıyorlar. İktidara gelmeden önce işçi sınıfının uzun bir devrimci gelişme döneminden geçmesi gerekiyor. Fakat nesnel toplumsal gelişmeler her halka bu zamanı tanımadı. Çeşitli etkenlerle çelişkiler keskinleşince, sınıf savaşı çok şiddetlendi ve az zamanda devrime dönüştü. Bizdeyse işçi sınıfı emekçi kitleler, devrimci işçilerin partisi, devrime on yıllar hazırlanıyor, militan kavga veriyor. Emekçi kitleler, henüz iktidara gelemedi, fakat iktidar için yarım yüzyıldan fazla bir zamandır, devrimci gelişme döneminden geçiyor. Bu süre, devrim yapmış bir çok ülkenin işçi sınıfının devrimci gelişme döneminden daha uzun bir dönemdir.

Bu devrim onyıllardır süren, uzun devrimdir. Uzun devrim, devrim için iktidara gelmeden önce devrimci gelişme için gereken uzun dönemdir. Emekçiler bu topraklarda uzun, yoğun, sancılı ve şiddetli bir devrimci süreçten geçti. Sınıf mücadelesi uzun iç savaştan geçti ve geçiyor. Bunun devrimci yorumu şudur: Emekçi kitleler uzun bir iç savaş verecek kadar devrimci savaşı bir niteliğe sahiptir. Buralarda, uzun yıllardır, devrimci durum var. Bunun devrimci açıklaması şudur: İşçi ve emekçi halk yığınları, devrimci süreci bu kadar zaman ayakta tutacak, onu devam ettirecek kadar militan devrimci yapıdadır. Devrimci mücadelesini yalnızca belirli koşullarda sürdürmesi, her koşul, durum ve ortamda da sürdürdü. Askeri faşist diktatörlük dönemlerinde, diğer dönemler gibi çok kitlesel olmasa da, daha dar kalsa da, devrimci kavgasını kesintiye uğratmadı. İşte bazı çizgileriyle belirttiğimiz bu dönem, işçi sınıfının ve emekçilerin iktidarı ele geçirmeden önce, geçirdiği devrimci gelişme dönemidir. Devrimci bakışını koruyan hiç kimse, devrimci sınıfın, devrimci kitlelerin iktidarı ele geçirecek ve elde tutacak kadar devrimci bir gelişme göstermediğini ileri süremez.

Maddi koşulların gelişkin olması, işçi sınıfının iktidara gelmesi, iktidarı koruması ve yeni bir toplumu kurması için uygun bir zemin sağlıyor. Yirminci yüzyıl devrimleri bugünkü kadar gelişkin koşullarda gerçekleşmedi. Gelişkin maddi ve teknik koşullarda iktidara gelmek, öncelikle şu anlama gelir: Ekonomik, toplumsal ve kültürel dönüşümler çok daha kısa zamanda yapılacak. Örneklere; tarımda dönüşüm için, bunun maddi şartlarının oluşması gerekiyor. Ta-

rimda tekeli gelişme, ücretli emeğin egemen olması, vb tarımda toplumsal-laştırılmaları kolaylaştırır. Yani tarımda ücretlilik egemen durumdaysa, tarımsal araç ve gereçleri, büyük torağı tarım işçilerinin ve devrimci köylü komitelerinin ortak denetimine vermek daha olanaklı ve rahat olur. Toplum, gelişmiş bir kolektif yapı üzerinde örgütlenmişse, ekonomik ve toplumsal dönüşümlere dayanılarak, kültür devrimi daha az sürede büyük ilerleme gösterir. Kısaca güncel toplumsal devrim zafere ulaştığında, bundan önceki devrimlerin halka verdiği kadar daha fazlasını verir. Dememiz odur ki, devrimci sınıf, çıkarı sosyalizmde olan bütün yoksullarla birlikte iktidarı ele geçirebilir, onu elde tutabilir ve devrimci iktidara dayanarak ve halkın büyük yaratıcılığını, inisiyatifini harekete geçirecek toplumu köklü olarak dönüştürebilir.

Kapitalist sınıf devrimi bir zorunluluk yapan koşulları geri çeviremez, ortadan kaldıramaz. Nesnel toplumsal koşullar, burjuvazinin iradesine rağmen ve iradesi dışında oluşmuştur. İdeolojik olarak da toplumun devrimci dönüşümünü durduramaz. Kapitalizm çözümlü dağılırken, egemen görüş nasıl etkili olabilir ki. Geçmişe ait gerici olan ne varsa onları yardıma çağırması da bu işe yaramayacaktır. Çünkü burjuvazi egemen olur olmaz, karşıtının, proletaryanın devrimci nefesini ensesinde hisseder, hissetmez, gerici olan ne varsa desteğe çağırır, onları egemenliğinin bir ögesi haline getirdi, kullandı. Ve olanaklarını tüketti. Dolayısıyla, burjuvazi emekçi sınıfın kendisiyle doğrudan doğruya hesaplaşmaması için, kitlelerin önüne bireysel engeller çıkardı, onları bol bol kullandı ve tüketti. Bu engeller tarihsel olarak da ortadan kalktı. Emekçi ve sömürülenler, devrimci güçler doğrudan burjuvazinin üstüne üstüne gidiyor.

Uzun ve açık bir siyasal mücadele döneminden geçen kitleler, bu süreçte bazıları genel ayaklanmaya dönüşen, sayısız devrimci eylem gerçekleştirdi. Yarı yenilerini ve daha ileri örneklerini yaratacağı kesindir. Onlarca yıl süren devrimci mücadele, yarı yolda durmayacak, birleşik karşı devrim güçlerini tarihsel bir yenilgiye uğratacak geleceğe doğru önlenemez bir güçle ilerleyecektir.

Gelecek henüz ele geçirilmedi, faka ele geçirecektir.

Genel Yayın Yönetmenimize Örgüt Üyeliği

Mücadele Birliği Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Süleyman Acar, Önsöz Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Songül Yücel, muhabirimiz Serpil Ünal ve okurlarımızın yarıldığı duruşma, 26 Aralık günü 36. Ağır Ceza Mahkemesinde görüldü, savcı mütalaa verdi

30 Mart 2018'de TC'nin Afrin işgali sırasında sosyal medyadan yaptıkları haber içerikli paylaşımlar nedeniyle, örgüt üyeliği ve propagandasından tutuklanan 6 kişi, 4 aylık tutukluluğun ardından tahliye edilmiştir.

Görülen bu duruşmada savcı mütalaa-sında Genel Yayın Yönetmenimiz Süleyman Acar, Önsöz Dergisi Genel Yayın yönetmeni Songül Yücel ve Emekçi Kadınlar (EKA)'dan Nurten Karahancı için "Örgüt Üyeliği ve Örgüt adına propaganda yapmak"; Muhabirimiz Serpil Ünal ve okurlarımız İnci Şahin, Tuğba Acar'a "Örgüt adına propaganda yapmak" suçlamaları ile ceza istedi.

Bir sonraki duruşma 9 Mart 2021'e ertelendi.

Gençlik Korkmuyor

31 Aralık günü saat 13.00'da DÖB, HDP Gençlik Meclisi ve SGDF olarak İHD Adana Şubesinde, son süreçte faşizmin gençlik üzerindeki baskılarını konu alan bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Salona "Faşizmin Baskıları Gençliği Yıldıramaz" pankartı asıldı. Gençlerin ortak açıklamasını DÖB'den Canser Dayanır okudu ve iktidarın, halka ölümünden ve geleceksizlikten başka bir şey vaat etmediğini, gençleri de işsizliğe, açlığa ve intiharlara sürüklediğini söyledi.

Bu süreçte Türkiye ve Kürdistan'da devrimciler yönelik baskıların arttığını söyleyen Dayanır, "Gözaltılar ve tutuklamaların yanı sıra bir çok arkadaşımız polisler tarafından kaçırılıyor, takip ediliyor, çeşitli tehditlere maruz kalıyor. Bizler de Adana özneline bu baskılara

maruz kalıyoruz" dedi.

Polislerin Adana'da gençleri ve ailelerini telefonla arayarak sürekli taciz ettiklerini belirten Dayanır, bu baskıların yıllardır sistematik olarak sürdürüldüğünü vurguladı.

Dayanır, "Aileler defalarca aranarak taciz ediliyor. Arkadaşlarımızın iş yerlerine gidiliyor, komşuları aranıyor, yurtlardan kaçırma olayları yaşanıyor. Polislerin devrimci öğrencileri veya ailelerini aramaları yasal olmamakla beraber, son süreçte polisler yurtsever devrimci sosyalist-komünist gençliği terörize etmek amacıyla arkadaşlarımızı dair yalan yanlış bilgiler veriyor. Örgütlenmekten uzak durmaları için sözde bilgilendirme amaçlı olarak telefonlarımız aranıyor, özel hayatımıza dair sorular soruluyor. Ajanlık dayatmasında bulunuluyor. Bunu kabul etmediğimizde gözaltına alınmakla tutuklanmakla, ailelerimizi arayacaklarını söyleyerek ailelerimizin üzerinden tehdit ediyorlar. Gençliği ajanlaştırmaya, yıldırıma, korkutmaya ve sindirmeye çalışan faşizmin bu baskıları bizleri engelleyemez. Bizler toplu özgürlüğümüzün, işçi sınıfının, ezilenlerin, öğrenci ve işsiz gençliğin, haksızlığa uğrayanların mücadelesini sürdürmeye devam edeceğiz" dedi.

#BizimRektörümüzDeğil

İktidarın üniversitelere "kayyum" rektör atamalarında Sıra Boğaziçi Üniversitesi'ne geldi. 2021'in ilk günlerinde BOUN'a AKP eski milletvekili aday Melih Bulu'nun atandığı haberi öğrenilir öğrenilmez öğrenci ve akademisyenlerden büyük tepki geldi.

Boğaziçi Üniversitesi Öğretim Üyeleri hemen bir açıklama yaparak "üniversiteler ve bilimsel özerklik için akademik yöneticilerin atamaya değil, seçimle belirlenmesi" için çağrı yaptı.

Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri de 4 Ocak günü çevrimiçi dersleri boykot ederek Güney Kampüs önünde basın açıklaması yapacağını duyurdu.

Devrimci Tutsaklar Selamlandı

19-22 Aralık Zindan Savaşları'nın yıldönümünde hem ölümsüzleşen devrimcileri anmak, hem de şu an zindanlarda tutulan binlerce tutsağa ses olmak için, Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), İstanbul Başakşehir'de pankart astı ve "Zindanlar Yıkılsın, Tutsaklara Özgürlük!" dedi.

Editör

2021: TOPLUMSAL AYAKLANMALAR YILI

Baş tarafı 1. sayfada

Konuşma özürü olduğu artık herkesin malumu olmuş bu adam şöyle demiş:

“Patır patır cinayet işleyen katilleri azmettiren, bunlara yardım ve yataklık yapan canilerin tipış tipış serbest kalacağı bir dünya, bir Türkiye yoktur. 2020'nin karanlığında sonuç alamayanların, 2021'in umut ve huzur ikliminde başlarını kaldırmaları ham bir hayaldir.”

Bu sözlerin, faşizmin her biçiminde görebileceğimiz demagogik içeriğini şimdilik bir kenara bırakalım. MHP'nin başı, burjuva hukuk-mukuk dinlemeden, kendilerine karşı olan herkesi, gerekli gördükleri anda zindana atacaklarını ayan beyan ilan ediyor.

Bu sözleriyle faşist Devlet, tekelci sermayenin baskı ve zor aracı olan faşist devlete, devletin omurgasını teşkil eden bürokratik organizasyona komut veriyor: Bırakmayacaksınız! Hepsi bu!

Keyfiyette değil, zaruretten. Faşist Devlet'e kalmış bir şey de değil. Tekelci kapitalist düzen, büyük ve kaçınılmaz bir çöküşe doğru dönmeye gidiyor. Her taraftan emekçi sınıfların, Kürt halkının, ezilen, sömürülen, yoksul kitlelerin saldırısı altında. Devletin, iktidarın tepesi ekonomik ve politik krizin

bunaltıcı baskısı altında dağılma emareleri gösteriyor. Ana çizgileri ancak bu şekilde tanımlanabilecek bu koşullarda, ne tekelci sermaye sınıfı ne de onun politik iktidarları başka türlü davranamazlar, farklı bir yol izleyemezler.

Dinci faşist iktidardan ve tekelci sermaye egemenliğinden, Biden ya da Merkel'in baskısıyla da olsa hala “reform”, “demokratikleşme” bekleyen liberal, uzlaşmacı, sosyal reformist darkafalılar işte sınıf savaşına ilişkin bu gerçeği anlayamıyorlar. Her şeyi kişilerin keyfi tercihlerinden, kapris ya da ideolojik tutkularından vb vb ibaret sanıyorlar. Ne tekelci sermayenin karakterini ne de emperyalist devletlerin, daha doğrusu, emperyalizmin eğilimlerini, içinde buldukları koşulları anlayabiliyorlar.

Tekelci sermaye sınıfı, çöküş içindeki düzenini, egemenliğini kurtarmak için daha çok zor, daha çok baskı ve terör politikasına yöneliyor. Faşist Devlet'in feveran ve sözlerini başka türlü anlamak büyük hata olur.

Ama yine de çöküyorlar, yine de yıkılıyorlar. Kendiliğinden değil. Ekonomik ve politik kriz, devrimci durum tekelci sermaye sınıfının egemenliğini kendiliğinden yıkmaz. Ama yıkmak için gerekli koşulları olağanüstü hazırlamış olur. Dinci faşizmi, ka-

pitalist düzeni yıkacak olan işçi sınıfı ve onun mütefiki olacak toplumsal güçlerdir.

İşte bu toplumsal güçler şimdi bir ayaklanmanın eşliğindedir. Yoksulluk, işsizlik, iflas, açlık gibi her biri bir toplumu patlamaya yeten olgular şimdi gittikçe bir araya geliyor ve kazanın altındaki ateşe atılan birer odun işlevi görüyorlar. Covid-19 pandemisi, bunun emekçi sınıflarda, yoksul, ezilen, işsiz, açlığa terk edilmiş kitlelerde yarattığı ölümcül etki kazanın suyunu her gün ve hızla, ısıtıp kaynama noktasına doğru getiriyor. Bu noktaya hızla gidiyoruz.

Sadece Türkiye ve Kürdistan'da değil, dünyanın her yerinde toplumsal ayaklanmalar süreci içindeyiz. Koşulların bir toplumsal devrim için bu derece uygun olduğu süreçte, burjuva egemenliği yıkarak zafer elde etmek, işçi sınıfı ve ezilen kitlelerin, Kürt halkının devrimci demokratik iktidarı kurmak mümkündür.

Bunu başarmak için başlangıçta gücünüzün küçük olmasının bir önemi yok. Devrimci bir komünist parti, bir hareket planına, hedef açıklığına sahipse, yıkılacak olanın yerine ne koyulması gerektiğini biliyor ve bu konuda en ufak bir tereddüt duymuyorsa zafer kaçınılmaz demektir.

Bütün mesele burada düğümleniyor. Düzenin, faşizmin yıkılacağı söylemek, tek başına artık fazla şey ifade etmiyor. Düşünen her kafa, bilimsel ve objektif olabilen her düşünen beyin bu sonuca ulaşabilir artık. Düzenin çöküş sürecinde olduğunu saptamak dün önemliydi. Bu gün ise, önem sırası bakımından bu tespit geriye düşmüştür. Dolayısıyla “faşizmi yıkacağız” demek tek başına çok şey ifade etmez olmuştur.

Şimdi, yıkılacak olanın yerine ne konulacağını söylemek önem kazanmıştır. Bu, devrimci güçler açısından zaferin göze alınıp alınmayacağına da işaret olacaktır. Birleşik devrimin toplumsal güçlerinin şu sorunun yanıtını büyük bir açıklıkla vermesinin zamanıdır: Bir toplumsal devrimle yıkılacak olan burjuva egemenliğin, faşist devletin yerine ne koyulacak? Leninist Parti, bu soruya uzun zamandır net bir yanıt vermiş bulunuyor: Devrimci demokratik iktidar, Geçici Devrim Hükümeti, oradan kesintisiz biçimde sosyalizme yürümek... Leninist Partinin hareket planı işte bu derece açık ve net.

2021, böyle bir hareket planına sahip olanların zafer yılı olacak!

“Saldırmaları Birleşik Devrimimizin Güçlenmesinden Korktuklarındandır”

Mücadele Birliği, Partizan, SMF, Devrimci Parti, ESP, Alınteri ve DBP'nin Gazi Mahallesi'nde HDP İlçe binasında yapmak istediği panel öncesi polis parti binasını polis ablukasına aldı. Yapılacağı günler önceden duyurulan paneli izlemek için gelenlerin kimliklerini alarak GBT kontrolü yapmak isteyen polise tepki gösterilince arbeye yaşandı.

Adli kontrol uygulaması kapsamında imzasını atmadığı gerekçesiyle Can Çıldır'ı gözaltına almak isteyen polise parti binası önünde toplanan kitle itiraz etti. Ve panelin moderatörü Rahime Karvar ile Gamze Toprak da haklarında arama kararı olduğu gerekçesiyle burada gözaltına alındı. Bina önündeki polis ablukası sürerken, HDP İl Yöneticisi Bilal Basutcu da gözaltına alındı.

7 devrimci örgütün düzenlediği “Faşizme Karşı Birleşik Mücadeleyi Tartışıyoruz” paneli ölümsüzleşen devrim savaşçıları için saygı duruşu ile başladı.

“Saldırmaları birleşik devrimimizin güçlenmesinden korktuklarındandır” denilerek ilk sözü Devrimci Parti aldı. Ve biraz önce dışarıda yaşananın 7 devrimci örgütün birlikte ortaya koydukları pratiğe karşı bir saldırı olduğunu söyleyerek, “Birleşik devrim meselesi”nin, Türkiye'de “devrim meselesi” olduğu vurgulandı.

Karşı-devrimin örgütlenme ve saldırılarına karşın her geçen gün toplumda bir öfke biriktiği, ancak devrimci örgütlerin ayrı ayrı güçler olarak bu öfkeyi örgütleyemedikleri söylendi. “Hepimizin teoride birleşik mücadele üzerine ayrı ayrı söylemleri var. Şimdi burada bunun pratiğini örnek için toplandı” denildi.

Ardından sözü Alınteri aldı. “Güçü bir odakta toplayıp faşizme karşı birlikten mücadeleyi tarihsel zorunluluk olarak görüyoruz” dedi.

“Eskiden devrimciler, örgütlü insanlar zindanlara doldurulurdu. Şimdi, örgütlü olmayan sıradan insanlar da zindanlarda yani devletin ve faşizmin hedefinde” denilerek, burasının gücü bir araya getirecek bir irade var düşüncesi yarattığı ve bunun bir zorunluluk olduğu vurgulandı.

ESP aldı sözü ve “Aslında çok tarihsel ve aynı zamanda çok güncel bir meseleyi konuşuyoruz” dedi. Faşizmin tanımına değinerek, faşizmi tanımlama şeklimizin mücadelemizin yönünü de tayin ettiği söylendi. “2015'ten bu yana fiktidarın fiili faşizmi uygulamaya koyduğunuz en basit ekonomik haklar için verilen mücadele, çıplak devlet terörüyle yüz yüze geliyor” denildi, “yönetememe krizi var: bu bizim için büyük olanaklar taşıyor. Bu koşulda birleşik mücadele zemini yaratmak şart” denildi.

Mücadele Birliği adına yapılan konuşmada da devrimci durum olduğu ve buna iç savaşın eşlik ettiği vurgulandı. Türkiye ve Kürdistan'da devrim mücadelesinin ancak birlikte mücadele edilerek başarılabileceğini, halkların da bunu istediği söylendi. “Gezi'de bunu başarabilirdik, başaramadık. Orada GDH ilan edilebilirdi, bugün de edilebilir. Bize 'gene Mücadele Birliği Geçici Devrim Hükümeti (GDH) ilan edecek' deniyor. Evet, neden etmeyelim, önce kendi gücümüze güvenmeliyiz, neden yapamayalım?” denildi. “İnsanların önün somut öneriler koymamız gerek. Soyut mücadele çağrılarında halklar cevap vermez, somut bir program ortaya koymalıyız. Amacı istemek için aracı yaratmalıyız” denildi.

SMF adına yapılan konuşmada devrim dinamiklerini birleştiremeyen, bir araya getiremeyen devrim güçlerinin başarılı olamayacağı söylendi, “Bu topraklar devrimci mayalanmanın en güçlü olduğu topraklar” denildi.

Partizan adına yapılan konuşmada da devletin saldırılarına karşı işçilerin kadınların,

köylülerin, LGBTI+'lardan, kı-sacası ezilenlerden yana olan mücadelelerini sürdürecekleri, birlikte mücadeleye devam edecekleri vurgulandı.

Panelist tüm kurumların konuşmaları birleşik devrim mücadelesinin gerekliliği ve bunu sürdürmek, büyütme için mücadele edeceği vurgusu ile dolu idi.

17.30'da başlaması planlanan panel, polis ablukası ve gözaltıları nedeniyle gecikmeli başlamıştı. Saat 21.00'de başlayacak olan sokağa çıkma yasasının baskısı ile, panelin ikinci kısmı olan soru-cevap bölümü daha kısa sürdü. Konuşmak için söz alan Köz, herkesin devrimci durum konusunda ortaklaşığına ve birlikte mücadelenin önemine değinerek bu hatta yer alacaklarını bildirdiler.

“Birlikte mücadele nasıl olmalı” denilerek daha önce de bunun başarısız denemelerinin olduğu söylenerek sorulan soruya da Mücadele Birliği, 19 Aralık öncesi cezaevlerinde kurulan CMK'yı örnek verdi. Cezaevlerinde faşizmin baskı ve saldırılarına karşı devrimci tut-sakların örgütlediği örgütlenmenin önce aileleri, aile örgütlenmelerini bir çatı altında topladığı, sonra da dışarıda devrimci güçleri bir araya getirdiği hatırlatıldı.

Panelin sonuna gelinirken, Savcılığın gözaltına alınan 3 kişinin ifadesinin alınarak serbest bırakılması talimatı verdiği ve birkaç saat içinde bırakılacakları haberi geldi. Hemen ardından da Can Çıldır'ın Vatan Caddesi'ndeki Emniyet Müdürlüğü'ne sevk edildi haberi geldi. Gözaltındaki iki kadın da, hastane muayenesinin ardından serbest bırakıldı.

2021 De Savaşım Yılı Olacak

Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH)'nin başlattığı “Faşizmi Yıkacağız, Özgürlüğü kazanacağız” devrimci seferberlik hamlesi tüm hızıyla sürerken, 2021'e, yeni bir savaşım yılına girildiğine dair Yürütme Komitesi tarafından bir açıklama yayımlandı.

Devletin tüm saldırılarına rağmen politik askeri savaş iradelerini kıramadığını; Türkiye ve Kuzey Kürdistan halk hareketinin ve kadınların direnişi karşısında çaresizleştiğini ve bu nedenle vahşi bir saldırganlığa giriştiğini söyleyen HBDH, devletin 2020 yılındaki suç listelerini de şöyle sıraladı: Kadın ve çocuk katliamları, taciz ve tecavüzleri, işkenceleri, asker, polis, çete saldırıları, sistematik gözaltı, tutuklama operasyonları, halk düşmanı yasaları, yalana dayalı medya yayınları, faşist mahkeme kararları, zindanlara yönelik saldırılar ve türlü özel savaş uygulamaları... Bunların yanı sıra Güney Kürdistan'a, Şengal'e ve Rojava'ya yönelik işgal ve soykırım saldırıları, komşu ülkelere, Libya'dan Afrika'ya kadar uzayan savaş politikaları...

Açıklama, “Faşist AKP-MHP iktidarı, zenginliklerinin koruyucusu bu kapitalist düzen, tüm kurumları ve şahıslarıyla hegemonyası gerileyen, yapısal olarak çürüten taraf olarak yeni yılı karşılıyor. Halklarımız, kadınlar ve o-

ların birleşik devrimci güçleri olarak bizler; gelişen ve özgürleşen taraf olarak, haklı olmanın onuruyla 2021 kavgasına giriyoruz. Gelecek güzel günleri temsil ediyoruz” diye devam ediyor.

“Bu savaşımında geride kalan süreçte, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da, yaygın yüzlerce milis eylemi ile farklı cepheleden etkili vurucu gücü olan kent kar gerilla eylemleri, öncü çıkış pratikleri gerçekleştirdik. Faşist devletin çeşitli kurumları ve ona hizmet eden şahısları, askeri, siyasi, ekonomik noktaları, eylemlerimizin muhatabı oldular; cezalandırıldılar. Dağlar, ovalar, kentler, köyler, düşmana yönelik gerilla eylemlerimizin mekânı oldular. Operasyona gelen düşman askerlerini direniş ve saldırı taktikleriyle fedaise karşıladık, ağır kayıplar verdirdik.

2020 yılında yaptıklarımız, yeni yılda misliyle yapacaklarımızın işaretidir” denilen açıklama,

“Çözüm Devrime Omuz Vermekte”

Devrimci Öğrenciler Birliği (DÖB), Yeni Demokratik Gençlik (YDG), Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF), Sosyalist Öğrenci Hareketi (SÖH), Gençliğin Devrimci Güçleri (Dev-Güc) ve HDP Gençlik Meclisleri, bugün Çankaya HDP Binası'nda bir basın açıklaması gerçekleştirecek Ankara Birleşik Gençlik Meclisleri'nin kuruluşunu duyurdu.

İstanbul ve İzmir'den sonra Ankara'da da kuruluşunu duyuran Birleşik Gençlik Meclisleri, kısa süre önce de İlkel'ini açıklamıştı.

“Faşizme Karşı Özgürlüğümüz İçin Birlikte

Yürüyoruz” pankartı asılan açıklamada basın metnini Yelda Öztürk okudu ve tüm dünyada süren eylem-ayaklanmalarda en ön safta gençlerin olduğunu söyledi.

Baskılara karşı dayanışmayı yükseltmenin ve mücadele etmenin artık zorunluluk olduğuna dikkat çekilerek, “Sorunlarımız ortak, kurtuluşumuz da ortak. Özgürlüğümüz için faşizme karşı mücadeleyi büyütme üzere önümüzdeki süreçte emekçi semtlerde, liselerde, kampüslerde, sokaklarda birleşik mücadeleyi 'Birlikte Yürüyoruz' şiarıyla örgütleyeceğimizi ifade ediyoruz” denildi.

Ve çağrı yapıldı gençlere: “Buradan yaşadığı sorunlar karşısında çaresiz ve yalnız olduğunuzu düşünen tüm genç arkadaşlarımıza çağrımızdır. Gelin hep birlikte omuz omuza verelim, yeni bir dünya kurma kavgasını büyütelim, özgürlük mücadelemizi her yere ulaştıralım. 'Birlikte yürüyoruz' şiarıyla örgütlediğimiz kampanyamıza katılalım. Gençliğin birlikteliğinden aldığımız güçle yürüyelim!”

Bizler Birleşik Gençlik Meclisleri bileşenleri olarak Ankara meclisinin kurulduğunu ilan ederek gençleri meclis çatısı altında örgütlenmeye, mücadeleyi büyütme davet ediyoruz. Çaresiz ve yalnız değiliz! Çözüm harekete geçmekte, çözüm devrime omuz vermekte!”

PANDEMI-İŞSİZLİK İKİLEMİ VE DEVRİMCİ TUTUM

Özgür Güven

Ekonomik, politik, toplumsal kriz, pandemiyle birlikte zirveye çıktı. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler, bu koşullarda ya işsizlik, açlık ya da hastalık ikileminde sıkıştırılarak tam bir sefaletle sürüklenip kölelik koşullarında çalışmaya zorlanıyor. Sermaye, işçi sınıfını bu yolla teslim almaya, boyun eğdirmeye çalışıyor. Bu ikili kıskaç altında bunalan milyonlar büyük bir umutsuzluk içinde çıkış yolu arıyorlar. Bu arayış, artık her yerde alenen haykırılan "Açız aç!" çığlıklarında ifadesini buluyor. Bu çığlıklar dinci-faşist iktidar, saray ya da burjuva sınıfı duysun diye değil, kendisi gibi sefaletle sürüklenen, açlıkla, ölümlerle korkutulup teslim alınmaya çalışılan sınıf kardeşleri duysun diye atılıyor. İşçi ve emekçiler birbirlerine sarılarak çareyi kendilerinde, kendi sınıf kardeşlerinde aramaya yöneliyor.

İşçi sınıfı ve emekçi kitleler, bugüne kadar kendileri yaşayarak sendikaların, sendikal örgütlenme ve sendikal mücadelenin artık sorunlarını çözmediğini gördüler. Burjuva sendikacılık tıkandı hiçbir konuda çözüm üretmiyor. İşçi sınıfı bu yüzden yeni bir birlik arayışında: Giderek daha geniş alanlarda ve büyük bir hızla komite ve konseylere yönelmeye başladılar.

Artık iyice açığa çıkan ve daha çok işçi tarafından fark edilen bir olgu var; işçi sınıfı kapitalizm koşullarında sadece daha iyi bir yaşam ve daha iyi bir ücret için mücadele ederse elindekileri de kaybeder, kaybediyor. Onlarca yıldan beri tekrar tekrar yaşanan bu gerçeklik, işçilerin kafasına dank etmeye başladı. Bu nedenle emekçiler ekonomik mücadelenin ötesine geçmeli, ekonomik mücadelenin kendiliğinden politiklaşmasıyla yetinmeden kendi politik hedefleri için mücadeleyi yükseltmeli. Burjuvaziyi zenginleştirip sermayesine sermaye katmak yerine, burjuva egemenliğe son vermek, kendi kaderlerini kendi ellerine almak amacıyla politik mücadeleye atılmalıdır.

İşçi sınıfının "en acil sorun" olarak önüne koyduğu işsizlik ve açlık belasıyla baş başa kaldığı bu dönemde, kendiliğinden hareket büyük bir hızla gelişim gösteriyor, sürekli yeni alanlara yayılarak gelişim genişliyor. Bu nedenle bazı şeyleri tekrarlama pahasına ele almak gerekiyor.

İşçi sınıfı hareketinde her dönem, sorunlara dogmatik yaklaşan çarpık eğilimler ortaya çıkmıştır. Bu eğilimler bugün de var, yarın da olacaktır. Bu çarpık eğilimleri savunanlar, her zaman, işçi sınıfı hareketinin daha ileri gitmesinin, sınıf mücadelesinin devrimci sınıf mücadelesi olarak gelişiminin önünde engel oldular, olmaya da devam ediyorlar. Bu eğilimlerin ve bu eğilimleri savunanların işçi sınıfı hareketinden ayrışması, teşhir ve tecrit edilmesi, devrimin daha ileri gitmesinin önünü açacak, gelişmeyi hızlandıracaktır. Proletarya ve proletaryanın devrimci sınıf hareketi bu tür ayak bağlarından kurtuldukça devrimci mücadele daha çok ivme kazanacak, devrimin gelişimi daha da hızlanacaktır.

Emekçi kitleler sosyalizmle, sosyalist fikirlerle yeni tanıştıklarında, önce bu fikirleri yüzeysel ve kaba biçimde kavrarlar; Devrimci komünistlerin bilimsel sosyalizm anlayışıyla diğer sosyalizm anlayışları arasındaki farklılıkları hemen görüp anlayamazlar. Bu yüzden küçük burjuva sosyalizm anlayışlarının ve sapma akımların etkisi altında kalabilirler. Zamanla hem sınıflar mücadelesinde edindikleri deneyimlerle hem de kendilerinden önce yaşanan mücadele deneyimlerinden öğrendikleriyle sınıf bilinci de gelişip keskinleşir, sosyalizmi kavrayışında güçlenir. Marksizm-Leninizmi kavradıkları oranda bilimsel sosyalizmle diğer sosyalizm anlayışları arasındaki farklılıkları ve ayrımları görmeye, ayırt etmeye ustalaşılır.

Emeğin gerçek kurtuluşu, proletaryanın kendi iktidarını kurmasıyla başlayacaktır. İşçi sınıfının kurtuluşuna giden yol, sınıf mücadelesinin en sert biçimleri aldığı, en devrimci yöntemlere başvurduğu aşamalardan ve proletarya diktatörlüğünden geçer. Proletarya, iktidarı ele geçirecek güce ve bilince erişinceye kadar çok yönlü ve uzun mücadelelerden geçer. Bu yol sayısız çatışmalarla, isyan ve ayaklanmalarla dolu uzun iç savaş yoludur. Proletarya ancak bir dizi devrimle kendi kendisini egemen sınıf olarak örgütleyip iktidarı kurabilir. Proletaryayı kendi sınıfsal kurtuluşuna götürün bu yolda en güçlü silahı eleştirici silahıdır. Bu mücadelede proletarya eleştirici silahını hem kendisine, hem kapitalizme, hem de küçük burjuva sapma akımlara karşı kullanır. Nasıl ki Marx ve Engels, daha sonra da onların yolundan giden Lenin kendilerinden önce ortaya konanları inceleyip eleştirerek proletaryanın kurtuluş doktrini olan bilimsel sosyalist öğretiyi kurup geliştirdilerse, devrimci komünist hareket de eleştirici silahına sarılarak proletaryaya nihai kurtuluş yolunda öncülük edebilir.

Proletaryanın burjuva topluma ve burjuva egemenliğe son vermek amacıyla gerçekleştirdiği ayaklanmalar ve devrimler, içinde buldukları tarihsel toplumsal koşullar nedeniyle sonuna kadar gidip zafere erimeseden yarı yolda kalsa bile, kendilerinden sonra da devam edecek olan mücadeleye, gelecekteki devrimci mücadelelere ve devrimlere öğretici derslerle dolu deneyimler bırakırlar. Bu deneyimler, yeni yeni devrimlerin olgunlaşmasına, proletaryanın kurtuluş davasına hizmet etmeye devam ederler. Bu deneyimlerin her biri tekrar tekrar ele alınması gereken derslerle doludur. Böylesi devrim deneyimleri hem deneyimlerin yaşadığı ülkeler açısından hem de bütün dünya proletaryası açısından öğretici derslerle doludur. Hem kendi deneyimlerinden hem de dünyanın diğer ülkelerinde yaşanan deneyimlerden öğrenen proletarya, önümüzdeki devrim yürüyüşünü çok daha hazırlıklı, çok daha güçlü olarak sürdürecektir.

Bu tropaklarda yaşanan uzun yıllara yayılmış isyan ve ayaklanmalar, sendikal mücadeleler, komite ve konsey girişimleri gibi deneyimler bu türden önemli dersler barındırırlar. Disk'in kuruluşu, 15-16 Haziran, Zonguldak madencilerinin Ankara yürüyüşü, Gezi ayaklanması ve daha başka pek çok eylem bu türden öğretici derslerle doludur. Bu derslerden de yararlanan devrimci komünistler, sendikal mücadele alanını burjuva sendikal anlayışa ve burjuva sendikacılara asla terk etmemeli; işçi sınıfı saflarına sızan küçük burjuva anlayışlara karşı ödünsüz olarak ideolojik-politik mücadeleyi sürdürmelidirler. Ancak bunu başarıyla sürdürdüklerinde işçi sınıfına, sermayenin ekonomik, politik her türlü egemenliğine son vererek kendi iktidarını kurma mücadelesinde yardımcı olabilir, öncülük edebilirler.

Sinbo İşçileri Kazandı...

Haramidere Sanayi Bölgesinde bulunan Sinbo Elektrikli Ev Aletleri Fabrikası'nda Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası üyesi olmalarının ardından iki kez üst üste ücretsiz izne çıkarılan ve 31 gün boyunca işe dönmeye mücadelesi veren üç kadın işçinin mücadelesi kazanımla sonuçlandı. İşçiler 21 Aralık Pazartesi günü işbaşı yaptı.

18 Aralık günü fabrika önünde TOMİS tarafından yapılan açıklamada, pandemi önlemleri gerekçesiyle TOMİS üyesi 6 işçinin ücretsiz izne çıkarıldığı, fakat asıl olarak bunun sendikal örgütlenmeye bir saldırı olduğu ifade edildi. "Sürecin başından beri her türlü hukuki mücadeleyi verdik ve 2 aylık ücretsiz iznin bitmesinin ardından fabrika önünde direniş çadırımızı kurduk. Direnişimizi günden güne büyüttük" denilen açıklamada, Sinbo işçilerinin eyleminin basından meclise kadar toplumun birçok kesiminde yer bulduğu söylendi.

Ücretsiz izin saldırısı ve Sinbo'daki ağır çalışma koşullarının giderilmesi, sendikal hakların tanınması Sinbo'da insanca çalışma koşullarının hayata geçirilmesi için verilen mücadelenin 31. gününde sonuç verdiği ve kazanımla sonuçlandırıldığı ifade edilerek "Çalışma Bakanlığı müfettişlerinin Sinbo yönetimi ile yaptığı görüşmede Sinbo yönetiminin sendikal faaliyetleri engellediği tespit edilmiştir. 6 üyemiz aradaki hak kayıpları giderilerek 21 Aralık'ta işbaşı yapacak" denildi.

21 Aralık günü işbaşı yapan işçiler, mesai bitiminde de basın açıklaması yaparak işçilere örgütlenme çağrısını yaptılar, destek olan basına da teşekkür ettiler.

Basın açıklamasını okuyan TOMİS üyesi Ömer Kocaman fabrika önünde başlayan mücadele sürecinin tam anlamıyla okul olduğunu söyleyerek, "Çadırımızda oturup beklemeyiz. Bulduğumuz her fırsatta diğer direnişlerle, eylemlerle ve gündelik faaliyetlerimizle direnişimizi yaydık. Direnişimizi toplumumuzun diğer kesimleri ile buluşturduk. Salgının faturası biz işçi sınıfına kesilmeye çalışılırken en ağır bedeli ödeyen sağlık çalışanlarını unutmadık. Onların da sesi soluğu olmaya çalıştık. Direnişimizi her kesime ve düşünceye açtık. Bu sebeptendir ki direniş çadırımız bir an olsun dayanışmacılardan, ziyaretçilerden ve dostlarından eksik kalmadı" dedi.

Açıklama, "Sinbo direnişimizin gösterdiği gibi işçi sınıfının kazanıma giden yolu ancak fiili-meşru mücadeleyi esas alan devrimci sınıf sendikacılığı ilke ve anlayışlarını kuşanmaktan geçiyor" denilerek sona erdi.

Bornova Belediye İşçileri Grev Diyor

Bornova Belediyesi Personel AS' de çalışan yaklaşık 1600 işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde grev aşamasına gelindi.

Genel-İş Sendikası 7 No'lu Şube ile belediye yönetimi temsilcisi SODEMSEN arasında süren ve 1 Temmuz 2020-30 Haziran 2021 tarihlerini kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri, ücret maddelerinde tıkanmıştı. Ara bulucu görüşmelerinde de anlaşma sağlanamayınca uyuşmazlık zaftı tutuldu.

Toplu sözleşme görüşmeleri ve gelinen aşama ile ilgili açıklama yapan Genel-İş Sendikası 7 No'lu Şube Başkanı Özgür Genç, "Taban ücretleri, ikramiye ve risk primleri, bunlar dışında tüm maddeler işçilerin talepleri doğrultusunda geçti. İlk 60 günlük süre doldu, ara bulucu süreci tamamlandı. Şimdi ikinci 60 günlük sürenin içerisindeyiz. Görüşmelerimiz doğrudan işveren ile devam ediyor. Yakın zamanda anlaşma sağlanamazsa grev ilanını asacağız" dedi.

Talepleri üzerine SODEMSEN'in devreden çıkmasıyla ücret maddelerini konuşabilir hale geldiklerini ifade eden Genç, "Belediye 120 ayrı görev tanımlı 40 ayrı ücretlendirme vardı. Yani aynı işi yapan, aynı risk alan aynı sürede çalışan işçiler farklı ücretler alıyordu. Bunu gidermek, eşit işe eşit ücretin yolunu açmak için yaptığımız gruplandırma kabul ediltiler ancak, size toplam vereceğimiz ücret budur, diyerek bir rakam sundular. Biz bu rakamları gruplarımızda yerleştirdiğimizde hedeflediğimiz, işçilerin tatmin edecek, pazar enflasyonunun altına düşürmeyecek bir oran olmadığını gördük" dedi.

Toplu iş sözleşmesi taslağını, işçi, işyeri komiteleri ve işyeri temsilcileriyle hazırladıklarını hatırlatan Genç, görüşme sürecini de şeffaf yürüttüklerini, görüşmelere temsilci hatta işçilerin katılım gösterdiğini ve son kararı da yine işçilerin vereceğini söyledi.

Özgür Genç, toplu iş sözleşmesinde anlaşmaya varılan maddeleri de açıkladı. "İşçiyi vergi altında ezdirmemek için yan gelirlerin hepsini net ücret üzerinden hesapladık birinci önceliğimiz buydu, ikincisi ise herkese eşit oranda belirlemektir. Yol ve yemek, koruyucu gıda yardımlarını tüm işçilere net ücret üzerinden aldık ve aradaki farkları giderdik. Açık alan işçilerine 3 ayda bir verilen temizlik paketleri vardı. Bu tüm işçi arkadaşlara mevcudun 2 katı olarak geçti. (...) Eğitim yardımları, bayram ücretleri hepsi net ücret üzerinden alındı. Bizim çok önemseydiğimiz idari maddelerimiz vardı. Geçen yıl yaptığımız TİS'te kadın işçiler için çok önemli maddeler geçmişti, onları koruduk ve yenilerini ekledik" dedi.

Kadın işçiler için ise, 8 Mart'ta ücretli izin, regl izni gibi maddeler korundu. İstanbul Sözleşmesi'ne atıfıyla ayrımcılığın önlenmesi ve işe almada kadın işçilere öncelik verilmesi, şiddet ve taciz olaylarında soruşturmanın gizli yürütülmesi ve disiplin kuruluna bir kadın temsilcinin dahil edilmesi, kadına ve çocuğa yönelik her türlü şiddette iş akdi sona erer maddeleri imza altına alındı.

Yılın Son Günü BİMEKS İşçilerine Gözaltı

Birlikmiş ücretlerini ve tazminatlarını alabilmek için aylardır mücadele eden BİMEKS işçileri, 31 Aralık günü BİMEKS patronlarından Vedat Akgiray'ın öğretim görevlisi olduğu Boğaziçi Üniversitesi önünde "yıl-baş kutlaması" yapacaklarını duyurmuşlardı.

"Hırsızların Kariyeri: Vedat Akgiray Boğaziçi'nde Akademisyen, Murat Akgiray Ticari Faaliyetlerine Devam Ediyor, Ahmet Akgiray Özyeğin'de Akademisyen, Murat Selçuk Polson'da Genel Müdür" pankartı ile kampüs önüne gelen işçiler, bir süre sonra yeniden polis saldırısı ile karşılaştı.

Bir süre basına ve halka yönelik konuşmalar yapan işçiler, milyarlarca liralık dolandırıcılık yapan, işçilerin haklarını gasp eden patronlara tek bir soru dahi sormayan devletin işçiler haklarını istediğinde harekete geçtiğini, şirketler polis ablukasına alınıp korunurken kendilerinin işkenceyle gözaltına alındıklarını anlattılar gözaltına almaya kadar...

Baldur'da Grev Gözaltılarla Başladı

Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde sonuç alamayan, patronun sendika düşmanlığı ve uzlaşmaz tavru ile karşılaşan Birleşik Metal İş Sendikası, Baldur Süspansiyon Fabrikası'nda greve başladı.

15 Aralık günü yapılan oylamada işçiler "Grev" kararı almış ve 22 Aralık günü de grev kararını aşmışlardı. "İşten çıkarılan üyelerimizin işbaşı yapması, işçilerin sendika ve toplu iş sözleşmesi hakkının tanınması için" saat 10.00'da greve başlayacaklarını duyurmuştu Birleşik Metal İş Sendikası.

25 Aralık günü sabahın ilk saatlerinde Gebze Çayırova Şekerpanar Organize Sanayi Bölgesindeki Baldur Süspansiyon Fabrikası önünde toplanarak greve hazırlanan işçiler, grevlerini kırmak için patronun dışarıdan işi getirdiğini gördü.

Sabah saat 04.00 civarında dışarıdan 15 kişilik bir ekibi fabrikaya sokarak çalıştırmak isteyen patronlara tepki gösteren işçilere karşı da fabrikaya polis çağrıldı. Ve Erkan Kaya, Serkan Yolcu, Soner Aygün adlı üç işçi ve Birleşik Metal-İş Gebze 2 Nolu Şube Başkanı Necmettin Aydın gelen polislerce gözaltına alındı.

Baldur işçilerinin grevi, baskılara rağmen olanca coşkusu ile sürüyor.

"Sadaka İstemiyoruz"

Mücadele Birliği, ESP, Partizan, SMF, Alinteri ve Devrimci Parti Kadıköy'de Süreyya Operası önünde bir araya gelerek pandemi ve ekonomik kriz nedeni ile zor durumdaki esnafı dayanışmak için bir basın açıklaması yaptı.

"Vergi Ve Kira Borçları Silinsin. Krizin Sorumlusu Devlettir" pankartı açan devrimci örgütler, "Saray'dan sadaka istemiyoruz" diyerek devletin pandemiden etkilenen emekçilerin vergi ve kira borçlarını silmesini istediler.

"Saray'dan Sadaka İstemiyoruz", "Sermayeye Değil Emekçiye Bütçe", "Yaşasın Birleşik Mücadelemiz" sloganlarının atıldığı eylemde açıklamayı Ezgi Yergin okudu.

Bir halk sağlığı sorunu olması gereken pandemiyin iktidarın yasaqları ile açlık ve yoksulluk sorunu haline geldiği söylenerek "İşçi sınıfıyla birlikte küçük esnafın, küçük tarım üreticisinin, yoksul köylünün arkasında Covid-19 pandemisinde ölüm tehlikesi varsa, önünde açlıktan ölmek tehlikesi duruyor. İşçi, tazminatsız işten atılma, işsiz kalma, aç kalma korkusunu her gün yaşıyorsa, küçük işletme sahibi esnaf, küçük tarla sahibi köylü her gün iflas etme, bankanın haciz memurlarıyla karşılaşma, kirayı ödeyememe, vergilerini ödememesi durumunda borcun katlanarak artması korkusuyla yaşıyor" denildi.

Açıklanan paketlerle patronların sermayelerine sermaye kattığı, batmakta olan küçük esnafa da "1000 lira"lık göstermelik bir destek açıklandığı söylenirken, "art arda binlerce küçük esnaf kepenk kapatıp, işsiz ve yoksullar 'iş ve aş' diyerek intihar ederken bu ülkenin bir bakanı çıkıp utanmadan 'yoksulluk Türkiye için sorun olmaktan kalktı' denildi. "Evimize ekmeğe götürmüyoruz" diyen esnafa 'Abartıyorsun, ekmeğinin yoksa keyif çayı için' diyerek dalga geçiyorlar!" vurgusu yapılarak ülkede yoksulluk sorunu değil açlık sorunu olduğu söylendi.

Açıklama, "Krizin bedelini bize yükliyorlar çünkü patronlara ödetemiyorlar. Çünkü bu düzen patronların düzenidir. Ama özellikle esnafın kira, vergi ve bilimum borçları acilen silinmezse kepenk kapatmalar çok ciddi boyuta ulaşacak.

İşçilerin, emekçilerin, işsizlerin, küçük esnafın ve tüm yoksulların daha iyi koşullarda yaşayacağı bir düzen için tüm bu kesimleri hep birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

Artık yeter! Esnafın vergi, kira ve diğer borçlarını devlet ödesin!" denilerek sloganlarla sonlandı.

“Bu Kadar Sahipsizmişiz”

Sırbistan'da Asfa Group&Enka&Soha firmaları bünyesinde Kraljeva Askeriye Lojmanları'nda 3 ay süreyle kaçak olarak çalıştırılan işçiler, ücretleri ödenmeden sınır dışı edilmekle karşı karşıya kaldılar.

Samsun'un Asarcık ilçesinde yaşayan ve inşaat işlerinde çalışarak geçimlerini sağlayan işçiler Eylül ayında Sırbistan'da çalışmak üzere iş başvurusunda bulunmuştu. Asfa Group&Enka&Soha firmaları tarafından üstlenilen Sırbistan'daki inşaatın Kraljeva Askeriye Lojmanları olduğunu öğrenen işçiler resmi makama ait bir proje olduğu için sorun yaşamayacaklarını düşünmüşlerdi.

Şirket "Siz yola çıkın gerisini biz hallederiz. İşçiler tek tek uğraşıp gecikmeler olmasın diye biz işlemleri topluca yapıyoruz" dediler. İşçilerden Whatsapp üzerinden pasaportlarının fotoğraflarını istedikler ve yola çıktıldı...

Sırbistan'a ulaştılar, hatta çalışmaya da başladılar. Fakat haftalar geçmesine rağmen ne çalışma izni, ne de oturma izni alınmamıştı. Ücretleri de ödenmedi. Turist vizesi ile Sırbistan'a götürülen işçiler beş parasız bırakıldıkları gibi, vize süreleri dolduğu için sınır dışı edilmeye başlandılar.

Üç firmanın çaresizlik içinde bıraktığı işçiler Türkiye Konsolosluğunu arasa da, bir çözüm üretildi.

Gazetemizin ulaştığı işçilerden Musa Benge yaşadıklarını şöyle anlattı:

"Samsun Asarcık'ta ikamet ediyorum. İnşaat işçisiyim. Sırbistan'da askeri lojmanların inşaatında çalışmak üzere Asfa Group ile anlaştık. 22 Eylül 2020 tarihinde İstanbul 3. Havalimanından uçağa bindik. Aynı tarihte Sırbistan Belgrat havalimanına indik. Bizi buraya çağırırken uçak bileti alınması için whatsapp üzerinden pasaport fotoğraflarımızı istedikler.

Biz "Çalışma iznimizi, oturma ve gerekli evrakları almıyor musunuz" diye sorduk, 'her şeyi siz buraya gelince ortalama 10 gün içinde alıyoruz' dediler. İmza ve resmi işleri Sırbistan'da hallettiklerini söylediler. Sadece

Türkiye'de Halk Bankası'ndan euro hesabı açmamızı, buraya gelince bütün işlemlerin burada halledileceğini belirttiler. Biz de inandık. Çünkü resmi kurum için yapılan inşaat. Denetleniyordur her şey diye düşündük.

Kalıpçı formeni olarak 22 Eylül'de geldim. 23 Eylül günü de ekibiyle Kraljeva askeriye lojmanlarında Asfa firmasında iş başı yaptım.

Sırbistan Kej firması ana firma olarak bizim sahadaki çalışmalarımızı, proje müdürleri ve şefleriyle birlikte takip ettiler. Oturma ve çalışma izni için verdikleri sözü tutmamışlardı. 10 günlük süre dolmuştu. Her gün türlü türlü bahane ve yalanlarıyla hep yakın tarihler vererek bizi tam 3 ay oyaladılar. Biz 3 ay boyunca turist vizesiyle çalışmak zorunda kaldık.

Bu süre içerisinde Türkiye'den sürekli işçi getirmeye devam ettiler. Mağdur olanların sayısı 25 kişiye ulaştı. Yemekleri yenmiyor. Botlarımız delik, ayaklarımız su içinde yağmur çamur demeden bizi işe çıkartıyorlar. Çıkmak istemediğimizde ise bizi önce psikolojik baskıyla ve sürekli çalışma iznimiz olmadığı için bir kuruş vermeden kapı dışarı atmakla tehdit ettiler.

Bizi "bilet dahi almadan, valizlerinizi sürüye sürüye yaklaşık 300 kilometre yolu yürüterek göndeririz" diye tehdit ediyorlardı. Biz de alın terimiz ve çocuk çoluğun rızık için, bu ülkeye geldiğimiz için sesimizi çıkaramadık ve çalışmak zorunda kaldık."

3 ay gibi bir süre çalıştıklarını, bu 3 aylık süre içerisinde avans olarak ara ara para

verildiğini, fakat bu miktarın 15 günlük çalışmalarının karşılığı kadar olduğunu aktaran Benge, "Biz burada çok mağduru. Ailelerimiz Türkiye'de korku ve endişe içinde. Biz de burada korku ve endişe içerisindeyiz. Turist vitemiz doldu. Her an sınır dışı edilmek üzereyiz. Haklarımızı vermeden bizi sınır dışı edecekler" dedi.

Türkiye vatandaşı olarak Sırbistan Belgrat Türk Konsolosluğu'nu aradıklarını, içinde buldukları durumu anlattıklarını söyleyen Benge, "oturma, çalışma izni olmadıktan ve İşkur üzerinden gelmediğimiz için yardımcı olmayacaklarını söyleyip 'geçmiş olsun' diyerek telefonu yüzümüze kapattılar" dedi.

Konsolosluğun çözümü üretmek yerine "Biz bir şey yapamayız" deyip ilgilenmemesini ise "Biz Türkiye vatandaşı olarak bu kadar mı sahipsizdik? Bunu da dilini bilmediğimiz, yabancı bir memlekette zor durumda kaldığımızda gördük ne yazık ki. Bu yüzden ayrıca çok üzgünüz ve moralimiz bozuluyor düşündükçe" dedi.

Türkiye'deki yetkililerden yardım isteyen Benge, "Sizlerden isteğimiz ne olur bir an önce yardım etmenizdir. Öncelikle çalıştıklarımızı haklarımızı ve bizi bir an önce bu Sırbistan devletinden kurtarın. Ailelerimize sağ sağlık teslim edin. Ne olursunuz emekçilerin hakkını ve çocuklarımızın hakkını başkalarına yedirmeyin, bize yardım edin. Çok mağduru" dedi.

Ulaşılabildikleri her yolla çözüm aradıklarını aktaran Musa Benge, Samsunlu arkadaşları aracılığıyla Emeğin Gücü Derneği'ni aradıklarını ve çözüm için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olduklarını söylediklerini ve şimdi onların ve duyarlı emek dostlarının desteğiyle evlerine dönmeyi umduklarını belirtti.

Biz bu haberi yayınladığımız sırada Emeğin Gücü Derneği'nden, Musa Denge ve arkadaşları dışındaki 27 kişilik bir işçi ekibinin yine beş parasız sınır dışı edildiğini ve İstanbul Havalimanı'na indiklerini öğrendik.

SON

Kenan Kızıl

Bir kaybetme hikayesidir bu. İşitli altın varaklı, elmaslarla süslü, süslenmiş ama içi çürümüş, içi küf tutmuş, içi rezil hayatla da dolu dünyanız; militarizmle, faşizmle, devlet terörüyle ayakta kalan bu koca koca devletleriniz şimdi dipten gelen dalgaların en muhteşem tsunamisinin önünde bir fındık kabuğundan daha güçlü değil. Haydi şimdi kendinize bir kurtuluş filmi çekin. Kaçıp K-2'nin zirvesine sığının lakin bu dalganın yüksekliği artık orayı da aşıyor. Aslı odur ki, siz kaç bin kurtuluş filmi çerseniz çekin gelen dalga karaya çoktan vurdu artık ve bu filmin ilk karesi sizin biten sisteminiz için yazılmış. Tek sözlü, tek sahneli bir giriş; kızıl bir renkle sizin için "The End" diye yazılmış.

Sizin sonunuzla başlıyor yeni yaşam ve biz bunu kesinlikle seviyoruz. Kaybettığınız yerde kazanan biz, milyonlar ve milyonlarca emekçiyiz.

Bize acılarımızı izlettiniz yıllar ve yıllardır. Atom bombasıyla kavduğunuz yüzbinlerce insanı, Vietnam'da napalmı yaktığımız körpe canları, Filistinlileri katlettiğiniz o kampları, Auschwitz'i yaşattınız bize. Kore'yi kana bulayışınızı, Küba'mızı kuşatmanızı... Siz Che Guevera'yı öldürdünüz, Rosa'ya Liebknecht'i... Rosenbergleri astınız, Denizleri. Bize binlerce acı yaşattınız ve bu acıları hepimize izlettiniz. Siz debdebe içinde "tarihin sonunu" kendi ölümsüzlüğünüzü ilan ederken biz madenlerde, fabrikalarda tükenip gidiyorduk ve cellatların canımıza kıyıyordu aralıksız. Şimdi gözlerden perde indi zayıf güçsüz, insan ve tüm canlı yaşamın düşmanı olduğunuz apaçık ortada. Yani şimdi geldik hesaplaşma vaktine.

Evet hala uçak gemileriniz, uzayda askeri uydularınız sestem çok daha hızlı füzeleğiniz var. Doğru var olmasına var da o uçak gemisi Seattle komününe doğru bir yüzüversin de görün karadaki karlı denizdeki canavarları nasıl batırıyor.

Ey asalaklar şürekası, size tek bir söz veriyoruz: Ant olsun ki siz bu hikayeyi hiç mi hiç sevmeyeceksiniz. Ne konusunu ne temasını ne yazılız biçimini...

Korkmayın demiyoruz bu sizin paşa gönlünüze kalmış, fakat yine de bilin ki asla sizin adice yöntemlerinizi kullanmayacağız. İnsanlığın geleceği için dövüşenler, bizler insanlık suçlarını işlemeyen umutla, inançla, ciddiyetle dövüşüyoruz. Biz tarihimize leke düşürmemeyi nasıl onurla başardysak zaferimizi de lekesiz kazanacağız, tertemiz bir yeni yaşama kirli zaferle başlanmayacağını biliriz.

İşte, çöküp parçalanıyor medeniyetiniz. Umarınız nerde; derdiniz belli, çareniz nerede; yok değil mi? Hani espri yeteneğiniz; tarihin sonu, değişimini!.. Ya meydanlardan yıkıp attığınız Lenin heykelleri ve o güzelim Sovyet heykelleri, nasıl bizim esprimizi beğendiniz mi, yerlerine yine yenilerini diyor bizim çocuklar yedi iklimde ve her renkte... Sanırım esprimiz sizi güldürmüyor.

Güldüremek de dert değil nasıl olsa hala nükleer silahlarınız var. Bir gecede hayatı sonlandırarak bizi, milyarlarca emekçiyi yok edebilir ve "muhteşem" zaferlerinizden birini daha kazanabilirsiniz. Yalnız ufak bir sorun var, biz burnunuzun dibinde yaşıyoruz, saraylarınızın beş adım ilerisinde, geçtiğiniz yollarda, fabrikalarımızda, çatlayana kadar yemek yediğiniz restoranların mutfağında, süper arabanızı biz park ediyoruz, uçağınızı yakıtı biz koyuyoruz, giydiğiniz ceketleri biz dikiyoruz, yediğiniz ekmeği biz pişiriyoruz. Buna karşılık siz ne yapıyorsunuz? İliğimizi sömürüyorsunuz ve nükleer bombanız var!

Biliyoruz şimdi: "Biz bunları çok duyduk" diyorsunuz. Doğru duyunuz; ama bir farkı var. Önceden duyduğunuzda yapacağlarımızın ilanıydı, şimdi ise yaptıklarımızın anlatımı. Yani bu bir ajitasyon değil olup biteni anlatıyoruz. Sisteminiz yıkılıyor. Sınıfınız da yok olacak! Bu bir propaganda değil.

Televizyonlarda demagogların diyor ki: "Dünya yerinden oynadı". Dünya değil, yerinden oynayan emperyalist-kapitalist sistem. Kırlarda, kentlerde, milyonlar da yerli yerinde duruyor işte ve bu demagoglar da son sözlerini söylüyorlar hepsi bu.

Biliyoruz, sonuna kadar direnecek ve pes etmeyeceksiniz. Bu komik çünkü zaten başka bir şansınız yok; yapabileceğiniz tek şey direnerek kolay bir zafer kazanmamızı engellemek. Mıadı dolmuş her egemen sınıf gibi umutsuzca vahşete başvurva vura ve dövüşerek kaybedeceksiniz, onu da yapıyorsunuz.

Biz ise emekçileri izliyor, görüyor ve onlarla bir olup onlara sesleniyoruz. Bakın bu hikayenin en sevmediğiniz yeri... Gerçi önceden de duymuştunuz, ne demişti bir devrimci lider, o büyük komünist: "İktidar dışında her şey hiçbir şeydir!" Yani iktidar her şeydir. Şimdilik ikili iktidar hallerindeyiz şehir şehir ayaklanmalarla. Fakat bize iki iktidar lazım değil. Biz emekçiyiz bize emeğin iktidarı yeter. Size ait olan boş masraf, yük, bir asalaklık yönetimi onda bizim için sömürden başka bir şey yok.

Bugün sokakları isyanla bezeyen bu coşkun kalabalıklar, komünler kuran dünyanın tüm bu cesur insanları şimdi savaşa ustalaştılar ama yönetmeyi de öğreniyorlar. Fark ettikleri en önemli şeylerden biri de şudur: Ayaklanmak ve onu yönetmek bir ülkenin yönetimine meydan okumak, onu böyle çaresiz ve rüsva etmek hiç kolay değil. Fakat eğer bunu yapabiliyorsak yeni bir ülke kurup onu yönetebiliriz de. Evet savaşmayı öğreniyorlar ama burada durmayacaklar, duramazlar; kendi iktidarlarını da kuracaklar. Şimdi sokaklardan sizi sarsanlar yakındaki bir şafakta gelecek, geriye kalanı da tamamlamak için. Yani onlardan zorla gasp ettiğiniz tüm birikmiş zenginliğe el koymaya. El koymaya ve tüm zenginliği insanlığın hizmetine sunmaya. Ne diyordu o büyük ustalardan biri: "Mülksüzleştirilenler mülksüzleştirilecek!" "Tarihin sonundan" tarihin şaşmaz akına, sizin saçma esprilerinizin hayatın gerçeğine... Beğenmiyorsunuz ama hikayenin bu versiyonu daha güzel, geriye kalan herkes için!..

İki asırdır "Uyan artık uyan uykudan" diye ciğerlerini yırtı yırtı enternasyonal haykıran uslanmaz komünistlerin sesi gittikçe daha çok duyuluyor artık ve dünyanın her bucağını sarmış bu devrim ateşleri körükleyici devrimin ocağını. İkinci evreye hazırlanıyor emekçiler ve uyananlara katılıyor yeni uyananlar. İsyân mevsiminden zafer yıllarına uzanıyor giderek güzelleşen şu dünyanın şu güzel isyancı şehirleri. O zafer emeğin iktidarı olacak, o zaferler emeğin iktidarları olacak.

Tekrar söylüyoruz bu yazıda ajitasyon yok. Bu sadece olanın bir anlatımı. Kesitinin kesiti hatta. Bu savaşçı katarların yüzünü döndüğü, rotasını çevirdiği yer artık burası. O şatafatlı hayatınız rezil bir yanlıgyı çoktan hak ediyordunuz. Yine de geç kalmadık ve söz yine ustalardan olsun; ne demişti Ulyanov Lenin: "Dün erkendi yarın çok geç, bugün!" O zaman çağlığın sonunun ilanıydı bu, şimdi aynı söz her yer ve tüm asalak burjuvazi için geçerli... "Bugün!"

"Devlet De Konsolosluk Da İşçileri Değil ve Sermayeyi Koruyor"

İşçi Temsilcileri Konseyi ve Emeğin Gücü Derneği, Sırbistan'da ücretleri ödenmeden çalıştırılarak sınır dışı edilen işçilerle dayanışmak ve haklarının ödenmesini talep etmek için Sırbistan Konsolosluğu önünde 25 Aralık günü bir eylem yaptı.

Asfa Group&Enka&Soha firmaları tarafından üstlenilen Sırbistan'daki Kraljeva Askeriye Lojmanlarının inşaatında çalışmak üzere götürülen 27 inşaat işçisi ücretleri ödenmeden sınır dışı edilirken, yaklaşık 20 işçi de ücretleri ödenmeden şantiye dışına atılmıştı.

Levent'te bulunan Sırbistan Konsolosluğu önünde "Asfa Group & Enka & Soha'da Hak Gaspına Son" yazılı pankart açan işçiler eylem sırasında "İşçiler Sizin Köleniz Değil", "Asfa Enka Soha'da Hak Gaspına Son", "Emeğin Gücü Sermayeyi Yenecek", "Sömürü Her Yerde Çözüm Birleşik Mücadelede" sloganları attılar.

Basın açıklamasını okuyan Baran Kırğın, şu anda Sırbistan'da mahsur kalan işçilerden Musa Benge ve arkadaşlarının Sırbistan'a çalışmaya nasıl ve hangi koşullarda götürüldüklerini ve 3 ay çalıştıktan sonra yaşadıklarını, başvurdıkları Türkiye Konsolosluğu'nun ilgisizliğini anlattı.

Emeğin Gücü Derneği Başkanı Mustafa Adnan Akyol ise yıllardır işçilerin yurt dışında çalıştıklarını, devletin de bakanlıkların da hükümetlerin de bu durumu çok iyi bildiklerini vurguladı. "Turist vizesi ile götürüldüklerini de bilirler; oralarda perişan olduklarını da bildikleri halde hiçbir şey yapmazlar" diyen Akyol, "Sırbistan'daki arkadaşlarımızın da en büyük sorunu budur. Yurt dışındaki konsolosluklarımız veya ataşeliklerimiz bütün bu olan bitenlere tamakturlar ancak hiçbir müdahalede bulunmazlar" diyerek başta Çalışma Bakanlığı olmak üzere devletin hiçbir kurumunun işçilerin çalışma koşullarıyla ve

yaşayacakları sefaletle, haklarının gasp edilmesiyle ilgilendiği gibi Konsoloslukların da aynı tavır gösterdiklerini söyledi; "Devlet yetkilileri de konsolosluklar da sermaye sahiplerini koruyor" dedi.

Konsolosluktan bir yetkiyle görüşme talebinde bulunan işçilere ise ilk önce Konsolosluğu korumaya alan polis tarafından "içeride yetkili kimse yok" denildi. Ardından da "görüşme konusunda değiller, muhatabınız Dışişleri Bakanlığı" denildi.

İşçilerin Konsolosluk önünde konuşmaları sürerken, Sırbistan'da bulunan işçi Musa Benge ile görüntülü bağlantı sağlandı. Musa Benge ve ekipten bir işçi yaşadıklarını basına aktardı.

"Dilini, yemeğini, yolunu bilmediğimiz bir ülkedeyiz. Çalışma ve oturma izni alacağız denildi. Üç aydır mağdur edildik, tehditlerle karşılaştık. Alacağımız ödenmeden şantiyeden çıkarıldık. Kaçak duruma düştük. Şimdi de para ödeyemediğimiz için otelden atılmak üzereyiz. Psikolojik olarak çok kötü durumdayız. Bir an önce alacaklarımızı alıp evlerimize dönmek istiyoruz. Yetkililerden yardım bekliyoruz" dediler.

Yaklaşık iki saat süren eylemin ardından Konsolosluğun Sırbistan'daki ilgililerle görüşme sağlayacağı belirtildi. Ve "eğer sorun çözülmese bizi tekrar burada bulacaksınız" diyerek sloganlarla eylem sonlandırıldı.

Sırbistan'daki İşçiler İçin Galata Köprüsünde

Sırbistan'daki inşaat işçilerinin koşullarında bir gelişme olmayınca, 29 Aralık günü Emeğin Gücü derneği ve İşçi Temsilcileri Konseyi (İTK) yeniden Sırbistan Konsolosluğu önünde basın açıklaması yapacaklarını duyurmıştu. Ancak polis, Valiliğin eylem yasağı kararı aldığı belirterek Konsolosluğun çevresini ablukaya almıştı.

Bunun üzerine işçiler Galata Köprüsü'nde "Asfa Group&Enka&Soha'da Hak Gaspına Son" pankartı açarak "İşçiler Sizin Köleniz Değil", "Ücret Haktır Gasp Edilemez", "İnşaat İşçisi Köle Değildir", "Emeğin Gücü Sermayeyi Yenecek", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "İşçiler En Öne Komitelere" sloganları ile eylem yaptılar.

Galata Köprüsü'nde trafiğin ortasında

pankartlarını açarak ajitasyon konuşmaları ile Sırbistan'daki işçilerin durumunu insanlara anlatan Gamze Nihal İyidoğan ve Baran Kırğın, yarım saat yakın bir süre köprüde eylemi sürdürdüler.

Hem işçilerin çalışma koşullarını, hem Türkiye Konsolosluğu'nun işçilere sahip çıkmamasını, hem de Sırbistan Konsolosluğu önünde basın açıklaması yapılmazı izin verilmemesini protesto eden işçiler, "İşçilerin alanları yasaklayamazsınız" dediler.

"İşçilerin sesini susturamazsınız. Konsolosluk önünde engellerseniz, Galata Köprüsü'nde işçilerin sesi olduk haykırıyoruz. İşçilerin haklarını gasp edecek kadar vahşileşenlere karşı buradayız. İşçilerin haklarını gasp etmenize izin vermeyeceğiz" dediler.

İşçilerin konuşmaları Galata Köprüsü'nden geçenler tarafından ilgiyle karşılandı. Pek çok kişi durup konuşmaları dinledi ve alkışlarla destek verdi. Köprüden araçlar tarafından da korna çalarak işçilere destek verdi ve selamlandı.

Ancak polislerin saldırısı ve gözaltısı gecikmedi. Gamze Nihal İyidoğan ve Baran Kırğın darp edilerek gözaltına alınırken, çevredakilere yuhalayarak duruma tepki gösterdi. Gözaltına alındıkları araçtan sosyal medyada paylaşım yapan işçiler "Sanki hırsızlık yaptık, terör eylemi yaptık. Suç işlemiş gibi bizi cezavi nakil aracına aldılar. Pandemi var. Bize maskeler için sürekli uyarı yapıyor. Ama bu arada bir metre karelik alanda beş kişi bir arada tutuluyoruz. Bu şekilde bir zulümle bizi mahkemeye götürüyorlar" diyerek durumu protesto ettiler.

İyidoğan ve Kırğın Sirkeci'deki Fatih İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü ve ertesi gün savcılığa ifadeleri alınarak serbest bırakıldılar.

KİTLESEL DEVRİMİN HAZIRLIĞI

Umud Çakır

Günlük bir gazetede çok ilginç bir işçi röportajını masaya yatıralım. Acar muhabir, Cuma Namazından çıkan bir grup işçiyi gözüne kestirmiş. Nasıl olsa soru, herkese yönelecek cinsten: Asgari ücret için ne düşünüyorlar? Fakat aldığı cevap, haberi gazetenin sekiz sütun manşetine taşıyacak denli ciddi. Üzerinde kafa yormaya değer.

Öğreniyoruz ki, namazında niyanzında işçiler de, asgari ücrete ilişkin bir cevap arıyorlar. Ama bir sendikacıya değil, gidip caminin imamına danışmışlar. Dolgun ücretli imamın söyledikleri hiç hoşlarına gitmemiş olacak ki "Nasıl insanların peşine takılıyor yahu!" diyorlar. Ve öfkeleri imamı aşır, tepelere doğru çıg gibi çıkıyor: "Bugüne kadar devletimizin yanında durduk, ama evde bebeğim açsa, gözüm devleti görmez." Sonunda ne olacağına ilişkin fikirlerini de açıklıyorlar: "Bu halk ayaklanacak!"

Birkaç kişinin fikrinin genele mal edilemeyeceğine dair sözleri çok işittik ve çok şükür can sıkıntısından ölmedik. Sınıflar mücadelesinin canlı diyalektiği, can sıkıcı mantık kalıplarını boşa çıkaracak zenginlikler sergiler. Bazen tek bir kişinin çığı, milyonların tutum ve duygularına denk gelir ve dünyayı yerinden oynatır; bazen on milyonların diline yapışan sözler, gerçekte kimsenin gerçek durumunu ifade etmez ve geride hoş bir seda bile bırakmaz. Devrimin diyalektiği, bu iki "bazen" arasında salınır durur. Bu yüzden, söze gelen düşüncenin hangi bağlam içine oturduğu, onu ne kadar ciddiye almamız gerektiğini belirler.

21. yüzyılın tekeller ve faşizm çağında, bir sınıfın ya da bir halkın, gerçekte ne düşündüğünü tam isabet tespit etmek giderek zorlaşıyor. Sosyal medya açık bir kanal, ama titiz bir temizlik/ayıklama gerektirecek denli çöplüklerle dolu. Açık terörist diktatör-

lük yöntemleriyle birleşen dijital izleme teknolojileri, emekçilerin önemli bir kısmını, gerçek tutum ve fikirlerini saklamaya zorluyor. Tekelci sermayenin en köklü partileri bile, onca imkana rağmen, halkın gerçekte ne düşündüğünü bilmezler. Onlar, daha çok, halkın neyi nasıl düşünmesi gerektiğine odaklanırlar, muazzam paralar, muazzam aygıtlarla propaganda yaparlara sadece. Anket şirketleri, esasında, sermayenin propaganda aygıtlarından biridir. Binicisine göre kişnemeye hazır anketçiler, yönlendirici sorular yönelterek, arzu edilen sonucu çıkarmadan oldukça maharet sahibidir. Onlar, kamuoyunu araştırmazlar, tersine, kamuoyu oluştururlar.

Pek çok kere hatırlattığımız Lenin'in sözlerini bir kez daha analım: En iyi örgütlenmiş komünist partiler dahi okyanusta bir damladır; en fazla birkaç yüz bin işçinin, emekçinin tahayyülünü hesaba katabilirler. Oysa bir devrimde on milyonların tahayyülü rol oynar, böyle diyor Lenin. Bir başka deyişle, milyonların tahayyülünün yani özlem ve istekleri için iradelerini ne zaman, hangi olayla harekete geçireceğinin tam tespitini yapmak, olsa olsa, yıldız falcılarının işi olabilir.

Ancak, her Leninist, milyonların tutum ve duygularındaki değişimi izlemek ve bunu hesaba katmakla yükümlüdür. O nedenle, halihazırda içimizde olan insanların ya da etkimiz altındaki az çok daha geniş bir çevrenin ne söylediklerinin ötesine geçip, milyonların nasıl bir tutum ve duygu içinde olduklarının ipuçlarını elde etmek, devrimin zaferini her şeyin önüne koyan her partinin vazgeçemeyeceği bir çabadır. Milyonların tahayyülünde, istek ve iradelerinde yaşanan dönüşümleri tam zamanında kavramak, ciddiyet ve cüretin göstergesidir.

Röportaj veren işçilerin söyledikleri, bu açıdan bakıldığında önemlidir.

Bu insanlara sınıfın tümünü temsil etme sıfatını veremeyiz. Çünkü proletarya bilinç ve örgütlülük yönünden çok farklı seviyelere sahip. Kesintisiz mücadele içinde olanlar, henüz çoğunlukta değil. Karşı-devrimin aktif militanlığını yapanlar da hesaba katılmalı. Geriye kalanlar yani hangi tarafta yer alırlarsa oraya üstünlük kazandıracak denli kalabalık bir proleter kesim ise, olayları uzaktan izliyor; ne devrimin ne de karşı-devrimin ilkelerinden hareket ediyor, fakat bizzat sınıfın var oluş koşullarının belirlediği çizgide bir tutum ve söylemi sahiplenmekte tereddüt göstermiyorlar. İşte, röportaj veren işçileri, sınıfın belli bir kesiminin "tipik" temsilcisi yapan, tam da bu var oluş koşullarıdır. Bu koşullar ki olağanüstü bir şiddet ve yoğunlukla eğilen omuzları, uyuşan omurları, alışkanlıkları temelden sarsıyor. Ağır yıkım ve kırım koşullarının, emekçilerin bilincine yansımaları önleyen ne kadar engel varsa şiddet dolu duygular karşısında eriyiveriyor. Ne kurumsal dinci gericilik, ne geleneksel devlet anlayışından beslenen şovenizm, varlık koşullarından fıskıran selin karşısında durma şansına sahip.

Acar muhabire konuşan işçilerin birkaç cümlede özetledikleri tutum ve duygular, yayınlarımızda bir süredir işlenen genel çerçeveyi doğrulayan hemen her şeye sahip. Bu genel çerçeveyi, devrimin artık kaçınılmaz hale gelişi ile özetleyebiliriz. Cuma namazından dönen bu işçilerde, sanki bir anda beliriveren bir politik uyanış var; bu uyanışın hızla iktidara karşı öfkeye dönüşmesi var; ayaklarına dolanan ve onları hep uysal davranmaya iten geleneksel tutumun reddi var. Ama daha da önemlisi, cesaret ve kararlılık var. Bir işçi sokakta bir gazeteciye hükümet ve genel olarak devlet hakkında veryansın ediyor, hatta bir ayaklanma kaçınılmazlığına işaret ediyor. Sıradan bir memura

"gözünüz doysun" mesajı attığı için 85 yaşında gözaltına alınanlar olduğunu bilimler, bu işçilerin, sanki havadan sudan konuşuyormuşcasına bir ayaklanmadan söz etmelerini muazzam, delice bir cesaret olduğunu pekala düşünebilir. Ama bir devrim milyonların tahayyülünde böyle şekillenir. Sanki günlük, sıradan basit bir gerçeklik gibi! Bir devrim kaçınılmaz aşamaya geldiğinde, sokakta sıradan bir asgari ücret tartışmasından çıkıverir.

Hiç kuşku yok ki, sınıfın en uysal kesimlerinde yaşanan keskin dönüşümden çok daha tutarlı ve ilkeli bir tutum, sınıfın ileri kesimlerinde de yaşanıyor. Pandemiyle hızlanan yıkım ve kırımın ilk haftalarında, özellikle sendikalı işçiler, fabrikalardan, benzer cüret ve kararlılıkla bezeli yazılar gönderdiler günlük basına. Fakat bu işçilerin reformist şefleri, ileri işçilerin bu cüretini hayalcilik ve maceracılıkla suçladılar. Şimdiki manzara tam bir çelişki. Aynı gazetenin asgari ücret sorusuna sendikalı işçiler ıvır zıvır cevaplar verirken, daha geriden gelen işçiler soruya ayaklanma cevabını yapıyorlar. Geriden gelenin, en öndeğini geçtiği bir dönem yaşıyoruz. Hayıflanmaya hiç gerek yok. Sınıfı saran oportünist kanser, ancak bu yoldan temizlenebilir.

Eğer ki bir ayaklanma çağrısı partili işçi ve emekçilerin ağzından dökülüyorsa, bu, devrimin zorunluluğuna uygun bir propagandadır henüz. Aynı çağrı yakın çevrede yankılanıyorsa, zorunluluk kendine uygun bilinç yaratma dinamiklerini işletiyor demektir. Ama ayaklanma sözleri, hiç ulaşamadığımız kesimlerde de yankılanıyorsa, orada devrimin kaçınılmazlığından söz etmek gerekir.

Bu kaçınılmaz devrimci patlamanın genel özellikleri şimdiden belirmiştir,

1) Büyük ölçüde kendiliğinden,

beklenmedik küçük bir olayın, devasa sarsıntılara yol açması biçiminde ortaya çıkacaktır; 2) Gezi'den farklı olarak, sokakta her kesimden emekçi göreceğiz; Gazi kadar Bağcılar, Mamak kadar Keçiören. Bu kez Cuma namazından çıkanlar göstericilere saldırmak yerine, onlarla aynı saflarda yer alacaklar. 3) Bu sayede ayaklanma, kısa sürede ciddi sonuçlar üretecek bir enerjiyle dolu olacaktır.

Öyleyse, hemen eşliğinde durduğumuz olaylar, muazzam dönüşümlere imza atacak çapta tarihi olaylardır. Böylesi büyük bir dalgaya hazır olmadığımızı düşünen varsa, fena halde yanılıyor demektir. Yanılgıları, hatalı bir kritere sarılmalarıdır. O hayati kriter, devrimci proletaryanın etki çapını, yayınlarını ve çağrıların cevaplanma ölçüsüne dayanırma alışkanlığından ileri geliyor. Oysa Lenin, devrimci bir partinin gücünü oluşturan unsurları sayarken, o partinin çizgisine uygun hareketlerde bulunan kitlelere büyük önem verir. Camiden çıkan işçiler bile bir ayaklanmadan, yani bir devrim yoluyla mevcut iktidarı alaşağı etme gerekliliğinden bahsediyorsa, işte bir devrimci proleter partinin asıl güç kriteri, burada aranmalıdır.

Bu geniş devrimci kitle bir kez sokaklarda devrimci proletarya ile yana geldiğinde, kısa sürede aynı dili konuştuklarını kavrayacak ve hızlıca bir güven ilişkisi kuracaklardır. Bu açıdan bakıldığında, hazırlık problemini tersine çevirip cevaplamak daha doğru olur: Kaçınılmaz hale gelen devrimin nesnel ve de öznel dinamikleri, Leninist şiarları sahiplenme ve bayrağına işlemeye hazırdır.

Leninist şiarları her yere taşımak hayati önem kazanmıştır.

Yürüyüş Sürüyor...

"Dört Ateşten Gün, Dört Ölümünden Gece" diye anlatacağı yıllar sonra o günleri yaşamış olan ölüm orucundaki bir devrimci tutsak...

20 sene geçti, bu ateşten ve ölümden günlerin üzerinden. 2000 yılının son günlerine gelinmişti neredeyse ve devrimci mücadele bu topraklarda yükselişini sürdürüyordu. Ve büyük bir ekonomik kriz devrimci kabarışını besliyordu. Sonuç olarak sermaye sınıfı, "zindanları kontrol altına almadan sokakları kontrol altına alamayacak"tı.

Zaten yıllardır provalarını yapıyordu. Diyarbakır, Ulucanlar, Buca... Devletin ard arda zindanlara yönelik gerçekleştirdiği kanlı katliamlar, 19 Aralık'ta 20 zindanda birden eşzamanlı başlayacağı katliam için sadece prova idi. Her fırsatta tek tip elbise, hücreler vb baskı ve dayatmalarla devrimci tutsaklar üzerinden tüm bir topluma baskı ve tahakküm kurmaya kalkışıyordu.

19 Aralık sabahı cezaevleri kuşatılmıştı. İş makineleri ile duvarları delen-yıkan, kimyasal gazlarla, gaz bombalarıyla, tazyikli sular ve köpüklerle dört duvar arasındaki tutsaklara saldırdılar; yetmedi, otomatik silahlarla taradılar.

Devrimci tutsaklardan bir karşı koyuş beklıyorlardı elbette, hatta bu nedenle tüm tutsaklara yetecek ceset torbası ile gelmişlerdi. Ancak böylesi büyük bir karşı koyuş değildi bekledikleri. 4 duvar arasında ya teslim alacakları ya da katledecekleri tutsaklara boyun eğdirememiş, kurşunlara

karşı meydan okuyan devrimci tutsaklar başları dik otomatik silahlar önünde halaya durmuştu. Sokaklarda öncülerini sahiplenen halk eylemlerde, aileler zindanların kapısı önünde idi, teslim olmuyor, geri adım atmıyorlardı...

19 Aralık'ta 20 zindanda 4 gün süren savaşlarda bir kan deryası yaratıldı ama devrimci tutsakları ne teslim alabildiler, ne de onlara boyun eğdirebildiler.

Devrimci tutsaklar, toplumsal devrimin öncülerini bir destana imza atarak boyun eğmeyeceklerini dosta düşmana bir kez daha gösterdiler.

Bayrampaşa'da; Murat Ördöç, Cengiz Çalıklar, Ali Ateş, Mustafa Yılmaz, Fırat Tavuk, Aşur Korkmaz, Nilüfer Alcan, Şefinur Tezgel, Yazgül Güder Öztürk, Gülser Tuzcu, Seyhan Doğan, Özlem Ercan;

Ümraniye'de; Ahmet İbili, Ercan Polat, Umud Gedik, Ata Akçağöz, Rıza Poyraz;

Çanakkale'de; Fidan Kalşen, Fahri Sarı, Sultan Sarı, İlker Babacan;

Bursa'da; Murat Özdemir, Ali İhsan Özkan; Çankırı'da; İrfan Ortakçı, Hasan Güngörmez; Uşak'ta; Berrin Bıçkılar, Yasemin Cancı; Ceyhan'da; Halil Önder ölümsüzlüğe uğurlandı...

Ve devrimci tutsaklar yazmaya başladıkları destanı, götürüldükleri F tipi zindanlarda başlayan ölüm orucu eylemlerinde sürdürdüler. Eylemde 122 devrimci ölümsüzlüğe, yüzlerce sakat kaldı...

Devrimci tutsakların destanı sürüyor. F tipi hücrelere kapatılan, her bahaneyle saldırıya uğrayan, her akları her fırsatta budanmaya çalışan tutsakların yürüyüşü sürüyor... Devrimimizin öncülerini, katliamın yıldönümünü vesilesiyle bir kez daha selamlıyoruz.

Aralık Katliamları Anıldı

İsviçre Basel'de Birleşik Devrimci Mücadele, İsviçre Demokratik Güçbirliği Basel ve Bir-Kar Maraş, 19 Aralık ve Roboski katliamlarını anmak için ortak bir eylem yaptı.

Almanca "Maraş, 19 Aralık ve Roboski Katliamlarını Unutmadık Unutturmayacağız" pankartının açıldığı eyleme polis izin vermediğini söyledi. Ancak kitle eylemde ısrarcı oldu ve eylemi sürdürdü.

ClaraPlatz'da sloganlarla süren eylemde basın açıklaması okundu ve "Türkiye ve Kürdistan topraklarında akan kan hiç durmadı. Osmanlıdan bugüne hep baskı, zulüm; hep kan, katliam" denildi.

Ulusal renklerin, kültürel çok sesliliğin, dinsel çeşitliliğin daha cumhuriyetin en başından itibaren zorbalıkla, kıyıcılıkla bastırıldığı söylendi, "Anadolunun dağı taşı ağıt dolu. Acılı ezgiler dolu. Şeyh Said, Koçgiri, Ağrı, Dersim, Zilan... Saymakla bitmez ki" denildi.

"19-26 Aralık 1978 tarihleri arasında bizzat Özel Harp Dairesi tarafından planlanan ve MHPl faşistler tarafından gerçekleştirilen Maraş Katliamı, tarihin gördüğü en vahşi katliamlardan biridir" denildi ve bir hafta süren planlı bir vahşet olduğu söylendi. IŞİD vahşeti olarak gördüğümüz kıyıcılığın 42 yıl önce Maraş sokaklarında başıboş dolaşıp durduğu söylendi. Katliama uğrayanların bir çoğu öldü, kalanlar sürgüne düştü. Bu katliamın eli kanlı katilleri, yıllar sonra saygın insanlar olarak Meclis e girdiler.

"19 Aralık 2000 tarihinde faşist devletin 20 den fazla zindanda devrimci tutsaklara karşı giriştiği

katliam saldırısının da Maraş Katliamından hiç aşağı kalır yanı yoktur" denilerek katliamın sinyallerinin günler öncesinde verildiği hatırlatıldı. "Adına utanmadan Hayata Dönüş Operasyonu denilen katliam saldırısına karşı direnişe geçen devrimci tutsaklar, makineli silahlarla tarandı, gaz bombalarıyla kavruıldı, alev bombalarıyla ve kimyasallarla yakıldılar. 28 devrimci tutsak katledildi; yüzlerce ağır yaralandı ve zemheri soğuşunda işkence edilerek F Tipi Hücrelere götürüldüler. Burada en ağır tecrit sistemi altında tutulan tutsaklar, yıllarca süren Ölüm Orucu Eylemi sonrası ağır kayıplar verdiler; 19 Aralık Katliamı ve Ölüm Orucu Eylemi sonrası 122 devrimci tutsak ölümsüzlüğe, yüzlerce sakat kaldı" denildi.

"28 Aralık 2011 tarihinde bir başka vahşet, akıl almaz bir katliam yaşandı Şırnak'ın Roboski bölgesinde. Şairin deyimleriyle bilmezlikten değil, fukaralıktan pasaporta ısınmamış içimiz dediği, tüm ömürleri kaçakçılığa geçen, meşin kaçak sınır ticaretinden devşiren yoksul köylüler, jandarmalar tarafından durdurulup farklı bir yöne gönderildiler. Orada beklemeleri istendi, beklediler: F-16 lar havalandı bu yoksul köylüler üzerine. Bir değil, iki defa bombalandılar. Ve çoğu çocuk

yaşta 34 yoksul Kürt köylüsü, bu ağır bombardıman altında can verdi. Paramparça oldu bedenleri. Emri verenler, sorumlular, sorumluluk mevkinde olanlar hep belliydi. Bu dava da adliyelerin karanlık koridorlarında kaybolup gitti" denilerek Roboski anlatıldı.

Bu katliamların hiçbirinde devletin sorumluluk kabul etmediği, faillerin yargılanması konusunda hiçbir somut adım atmadığı, göstermelik de olsa ceza verilmediği söylendi, aksine bu vahşetlerde ölmeyip de sağ kalanların mahkemelerde sürüldüğü, zindan zindan sürdürüldüğü söylendi. "Mücadele sürüyor. Mutlaka kazanacağız. Maraş, 19 Aralık ve Roboski Katliamlarını Unutmadık, Unutturmayacağız!" diye sona eren basın açıklaması Almanca olarak okundu.

Mumlar yakılan meydana semah döndü ve Meydandaki kilisenin duvarına sinevizyonla yansıtılan, katliamları anlatan bir video izlendi.

Polis yürüyüşe izin veremeyeceğini söylemiş olsa da, eylem herhangi bir sorun yaşanmadan sona erdi. Bu sırada, aynı bileşenin Zürih'te yapmak istediği anmaya polis izin vermediği öğrenildi. "İzin almadıkları için" eyleme izin vermeyen polis kimlik kontrolü yaparak ses cihazına el koydu.

BİRLEŞİK GENÇLİK MÜCADELESİ ÜZERİNE

Roza

Yaşadığımız toprakların mücadele tarihinde birleşik mücadele üzerine çokça yazıldı, çokça deneyim, pratik sergilendi. Bugün de yine birleşik mücadeleye dair tartışmalar devam ediyor.

Şu açıkça görülüyor ki, işçi sınıfa, kadınlara, gençliğe, Kürt halkına yönelik saldırılar hız kesmeden devam ediyor. Toplumun tüm kesimleri bu saldırılardan nasibini almış durumda. Bugün bu saldırılar sadece devrimcilere, Kürt halkına, gençliğe vs. değil, mevcut dinci faşist iktidara ve faşist devlete karşı en ufak bir söz söyleyen her insana yönelmiş durumda. En basit örneklerini izlediğimiz sokak röportajlarında net bir biçimde görebiliyoruz. Sokakta röportaj veren bir vatandaş iktidarı eleştirdiği için yakın zamanda tutuklandı. Yine iktidarı eleştiren ve bu sistemde insanca yaşamadığını ifade eden vatandaşlar gözaltına alındı. Bu bahsi geçen örnekler artık tekil örnekler olmaktan çıkmış durumda.

İnsanlar her türlü sonucu göze alarak korku duvarlarını aşip "yeter artık, canımıza tak etti" diyor. Bu öfkenin giderek yaygın bir ruh hali olması bizler için önemli bir göstergedir. Gençlik için geleceksizlik kaygısının denli büyük olduğunu hepimiz görmekteyiz. Yine genç işsizlik de yakıcı bir sorun haline gelmiş durumda. Geniş gençlik kesimlerinin hiçbirinin gerçekten bu sistemden en ufak bir beklentisi bile kalmadı. Sürekli olarak işsizlik ve

geleceksizlik kısıncasına sıkıştırılmış olan gençlik bir çıkış yolu bulamadığı vakit hayatını bile sonlandırmayı, yani intiharı göze almakta ve bu durum çok sık bir şekilde yaşanmakta.

Tüm bu anlattıklarımızdan, geniş emekçi kesimlerde giderek kabaran öfkeyi de görmekteyiz. İşte açığa çıkan bu öfkeyi nasıl örgütleyeceğimiz sorusu akıllarımızda belirmiş oluyor. İşte tam da bu noktada da birleşik mücadelenin ihtiyacının zorunlu hale geldiğini söyleyebiliriz. Öfkemizin, sabrımızın taşıdığı şu günlerde, her alanda özgürlüğümüzü kazanmak için faşizme karşı birlikte savaştığımız başka bir çıkar yol kalmamıştır. Devrimimizin birleşik karakterde olması yine her alanda birleşik devrimci mücadeleyi yükseltmenin zorunluluğunu ifade etmektedir. Açığa çıkan bu öfkeyi örgütlemeyi birlikte başarabilirsek gerçekten zafer ile sonuçlandırabiliriz.

Birleşik mücadelenin her alanda örgütlenmesinin zorunluluğundan bahsederken birlik anlayışının hangi temellerde olması gerektiğini tartışmak, bu yazıda inceleyeceğimiz asil mesele.

Birlik meselesini tartıştığımızda aklımıza gelen ilk soru "nasıl bir birlik anlayışı" sorusudur. Bu birlik anlayışı sadece eylem birliğine mi dayalı olacak, yoksa belirli ilkeler ve mücadele hattı ile mi şekillenecek? Tabii ki bizim anlayışımıza göre devrimci bir birlikteliğin yakanması elzemdir. İlkelerinin, programının, anlayışının dev-

rimci olması gerekir ki, aksi hali bu birlikteliğin dağılması demektir.

Devrimci bir program etrafında, devrimi hedefleyen bir mücadele hattıyla ancak sağlam bir birleşik mücadele zemini yaratabiliriz. Bu bağlamda devrimlerin en dinamik ve enerjik kesimlerinden biri gençlik ise, gençlik hareketinin kendi içindeki politik ve eylemsel parçalılığını giderecek, gençliğin geniş kesimlerini devrim mücadelesine kazandıracak bir birliğin gerçekleştirilmesi gerekiyor.

Gençliğin yaşadığı yaşamsal sorunlara ve bunlara karşı gelişen günlük mücadele pratiklerine merkezi yön verecek, parçalı ve dağınık haldeki güçleri devrimci talepler etrafında bir araya getirecek, çözümün birleşik devriminde olduğunu her yerde haykıracak devrimci bir birlik ancak böyle odak haline gelebilir. Yaşadığımız topraklarda hedefine devrimi ve bunun araçlarını yaratmayı koymamış hiçbir birlik arayışının veya girişiminin şu ana kadar ayakta kalamadığını yaşamın kendisi kanıtladı.

Bu kapsamda bir süredir gençliğin birleşik mücadelesini örgütleyebilmek için çeşitli tartışmalar yürütülüyor. Bu tartışmalarda bizler en geniş anti-faşist güçlerin devrimci talepleri ve ilkeleri etrafında yan yana gelmesi gerektiğini ve bunun militan bir tarzda hareket etmesi gerektiğini savunan DÖB olarak katılıyoruz. Bu tartışmalar sonucunda geçti-

ğimiz günlerde, 15 Kasım'da Birleşik Gençlik Meclisleri'nin ilanını gerçekleştirdik.

Birleşik Gençlik Meclisleri'nin kurulması tartışmalarında DÖB olarak bizler sürecin en başından beri bulunuyoruz. Birleşik devrimden yana olan bir hareket olarak devrim mücadelesine ivme katacak ve gençlik hareketinin dağınıklığını giderecek devrimci bir aracın kurulması kaçınılmazdı.

Birleşik Gençlik Meclisleri, belli politik, akademik, demokratik talepleri içeren gençliğin kendi gündemleri için yan yana gelen, birleşik mücadele zemininde hareket etmeyi kendine hedef koyan hem tarihsel hem de güncel yaşamın en acil sorunlarının çözümüne ilişkin sorumluluğun bilincinde olarak hareket etmeye başladı. Tabii şunu söylemeden geçmeyelim, Birleşik Gençlik Meclisleri sadece gençliğin kendi gündemleri ile yetinmeyecek, kimi toplumsal meseleler patlak verdiğinde o toplumsal kesimler ile de buluşmayı hedef olarak önüne koymuş durumda.

Birleşik Gençlik Meclisleri sadece eylem birliğine dayalı hareket eden bir mücadele anlayışına sahip olmamakla beraber, faşizmin topyekunsaldırılarını karşısında belli ilkeler etrafında yan yana gelerek gençliğin mücadele örgütünün inşasını yaratma anlayışına sahip. Bu ilkeler nedir dersiniz kısaca açıklayalım:

Her şeyden önce, gençlik, işçi sınıfının faşizme, kapitalizme

ve emperyalizme karşı devrim ve iktidar mücadelesinin önemli bir bileşeni olarak ele alınmalıdır. Yani, faşizme, kapitalizme ve emperyalizme karşı devrim ve iktidar mücadelesi, gençlik mücadelesinin birinci amaç ve hedefidir. Bizler, bu hedef doğrultusunda gençliğin, özellikle de işçi gençliğin mücadelesinin sonucunu belirleyecek bir güç olduğunun bilincindeyiz.

Başta Kürt halkı olmak üzere, ezilen ulus ve ulusal toplulukların kendi kaderini tayin hakkını savunmak, gençlik mücadelesinin bir başka ilkesidir.

Zindanların yıkılması ve tutukların özgürleştirilmesi, gençlik mücadelesinin başta gelen hedeflerinden biri olmak zorundadır.

Üniversitelerde, liselerde, işyerlerinde, fabrikalarda, emekçi semtlerde kısacası farklı gençlik kesimlerinin bulunduğu her alanda gençliğin mücadele bayrağında bu ilke ve hedefler yazılı olmalıdır.

Süreci kitlesel bir biçimde örgütlemeyi, bağımsız duran geniş gençlik kesimlerini bu ilke ve hedefler çerçevesinde bir araya getirmeyi, sürecin ihtiyaçlarına uygun olarak politik bir çıkış yakalamayı hedeflemektir.

Birleşik Gençlik Meclisleri bu ilke ve hedefler doğrultusunda mücadele ettikçe önemli bir güç olarak öne çıkacaktır.

Faşist devlet ne zaman sıkışa topluma yönelik saldırıları o denli artırıyor. Evet, bizden, ha-

rekete geçen, sistemi değiştirmek isteyen herkesten korkuyorlar. İşte biz bugün onların korkusunu gerçeğe çevirmek için yan yana geliyoruz, örgütlülüğümüze, gücümüze güç katıyoruz.

Gençlik devrim istiyor! Emekçi kitleler kalıcı ve gerçek bir değişim istiyor. BU köklü değişimin gerçekleşmesi için Birleşik Gençlik Meclisleri, gençlik kitlelerini devrimci talepler etrafında birleştirerek önemli bir rol oynayacaktır. Gerçek anlamda biz bu gidişatı değiştirecek devrimci bir güç örgütü haline geldikçe, kitlelere bu güveni verebileceğiz. Bu yüzden tüm anti-faşist gençliği yan yana getirmeliyiz.

Buradan tüm gençliğe çağrımızdır, yaşadığımız sorunlar ortak. Yaşadığımız geleceksizlik, işsizlik, geçinememe, yaşamdan kovulmuşluk, dinci gerici eğitim sisteminden kaynaklanan sorunlarımızın hepsi kapitalist sistemden kaynaklanıyor. Sorunlarımızın çözümü bunlara sırt dönüp, kendi bireysel gelecek kaygılarımıza odaklanmak değil, tersine sıra arkadaşlarımızla, aynı işyerinde çalıştığımız veya aynı semtte yaşadığımız arkadaşlarımızla kapitalizme, faşizme ve emperyalizme karşı yan yana gelerek mücadele etmekte yatıyor. Bu yüzden tüm genç arkadaşlarımızı birleşik gençlik mücadelemizin içinde yer almaya çağırıyoruz.

Sabrimız Taşıyor

"Uykularınız kaçsın" diyordu kadınlar daha birkaç gün önce. Artık hiçbir şeye boyun eğmeyeceklerini, sessiz kalmayacaklarını haykırıyorlardı. Sermaye sınıfının, gericiğin "uykularını kaçırın" kadınlar, katledilerek susturulmaya çalışılıyor.

Pandemiden bu yana neredeyse günde iki-üç kadının ölüm haberi gelir oldu. İşsiz bırakılan kadınlar evlerine kapatılıp yoksulluk içinde yaşama mahkum edildi. Hem evlerinde çalışıp hem evinin işleri hem okula-kreşe gidemeyen çocuklara baktıcı, dışarı belirli saatler arasında çıkabilen yaşlıların bakımı ile ilgilendiler. İşten çıkarmaları yasaklayıp günlük 39 tl ile "ücretsiz izin"le evlerine yolladıkları kadınları açlık ve yoksulluğa terk ettiler -ve bu hafta bu süreyi 2 ay daha uzattılar-.

Bugün yine kadınlar sokaklarda. Bir gün içinde üç kadın katledildi. Genç bir akademisyen olan Aylin Sözer, İstanbul'da evine gelen Kemal Delbe tarafından katledildi ve yakıldı. Polis yakaladığında ise "ilişkimiz vardı" dedi; bu sayede cezada ard arda indirim alacağını bilinciydi.

Malatya'da Selda Taş kocası Mehmet Taş tarafından ateşli silahla vurularak öldürüldü. Selda hastaneye kaldırıldı da hayatını kaybetti.

Antep İslahiye'de Uğur Dönmez, kavga ettiği annesi Vesile Dönmez'i ateşli silahla vurarak öldürdü... Aylin, Selda ve Vesile'nin katilleri gözaltına alındı. Sıcığı sıcakına tutuklanan katiller belki tutuklanacak ancak biliyoruz ki bu çok uzun sürmeyecek...

Aynı gün içinde "me too" çığlığının bu topraklardaki uzantısı haline alan "Uykularınız kaçsın" diyerek yaşadıkları tacizleri anlatan kadınlar adına 247 kadın bir bildiri yayınlıyordu. "Cinsel şiddetin hem bir suç hem de bir iş güvenliği meselesi olduğunu" söylüyordu kadınlar bu bildirimlerinde.

Kadına yönelik saldırılar dediğimiz zaman, her şeyin iç içe geçtiğini görmemiz kaçınılmaz oluyor. "Me too" diyen sanatçı kadınların hemen ardından Japon işçi emekçi kadınlar "ku too" demişti. Cinsel obje olarak görülmelerinden kaynaklı "topuklu ayakkabı giymek zorunda" bırakılan kadınlar, bunun mobing olduğunu söylü-

yorlardı ve uzun saatlerce ayakta çalışan kadın işçilerin (satış elemanı, hostes, servis elemanı, garson, sekreter vs) bir de topuklu ayakkabı giymek zorunda bırakılarak hem çalışma koşullarının zorlaştırıldığı hem de sağlıklarının bozulduğunu, acı çekerek çalıştıklarını söyleyerek isyan etmişti.

Daha önce benzeri örnekleri ABD'de çalışan kadın işçilerin açtığı davalar ve başlattıkları kampanyalarda görmüştük. 10 saatten fazla ayakta çalışan kadın işçilerin "daha güzel", "daha zarif" yani "kadın gibi", aslında toplumda kullanıldığı şekliyle tanımlayalım, seksi görülebilmeleri için yüksek sivri topuklu ayakkabılarla çalışmaları isteniyor. Kadınların talebi ise daha az yorulmalarını sağlayacak ve sağlıklarını riske atmayacak rahat ortopedik ayakkabılar giymek istiyorlar. Kendileriyle aynı şartlarda çalışan erkekler için böyle bir şey söz konusu değil, ancak kadınlar çoğu zaman

eve dönüp ayakkabılarını çıkardığında kanyan parmaklar ve üzerine basamayacak denli ağır ayaakkabı karşı karşıya kalıyor. Bu da kısa bir dönemde bel ve sırt ağrılarına, anatomik bozukluklara yol açıyor.

Kadın ve kadınlara yönelik saldırılardan bahsetmişken, geçtiğimiz haftalarda gündemimizde sarsan "çıplak arama" tartışmalarına değinmeden geçemeyiz. "Yok öyle bir şey" denen her şey gibi, çıplak arama da "yoksulluk" kadar, "açlık" kadar toplumumuzun bir gerçeği. 12 Eylül'de ya da 90'larda kalmadı çıplak arama, tacizle-tecavüzle tehdit etme ve tecavüz etme... Onyıllar boyu değişmeyen gerçeklik. Gözaltılarda, cezaevlerinde "arama" bahanesi ile soyarak iradesini kırmaya çalışmak... Elbette bu saldırının sadece kadınlara yönelik olduğunu söylemeyeceğiz. Bir sa-

vaşımın iradeler üzerinde, bedenler üzerinde süregelen parçası...

"Kölenin kölesi, ezilenin ezilene" denilerek tanımlanmıştı kadın... Hem emek gücü sömürülen, hem cinselliği sömürülendir kadın. Ve gerici kadını her yönden sömürmeyi kendine görev ediniyor. İşçi ve emekçi olarak emeğini her yönden sömürdüğü kadını, başarının üzerinde sallanan demoklesin kılıcı ile yönetiyor. İşten atılma, işsiz kalma, taciz-tecavüze uğrama ve korkunç şekillerde öldürülme... Size çizilen sınırlardan bir adım dışarı atarsanız, size dayatılan farklı giyimden, farklı cinse yönelirseniz, biçilen geleneksel rolleri -anneliği, itaati, evliliği- reddederseniz, muktedir olan erkekler "hayır" dersiniz başınıza gelecekler bellidir. Silahla vurulmak, kafası ve uzuvları kesilmek, yakılmak, onlarca yerinden bıçaklanmak, asit atılmak, parçalarının varillere-bavullara doldurulması, yakılması... Bize çok da uzak olmayan bir coğrafyada taşlanması, köle edilip satılması... Hepsi biz kadınlara biçilen ceza.

Ama biz, bize biçilen rolleri kabul etmeyeceğimizi, eşit ve özgür bir yaşamdan aşağısını kabul etmeyeceğimizi çok önce söyledik. Sınırsız, sınıfsız bir dünyadan aşağısı değil bize yetecek olan. Dün, dünyanın öbür ucunda, Arjantinli kadınlar aylar önce-sinde başladıkları kürtaj karşıtı yasanın kaldırılmasına dair başlattıkları mücadelelerini kazandılar. Bir yılda 40 binden fazla kadının -ki bunların 6 bini 10-19 yaş arası çocuk- merdivenaltı kliniklerde kürtaj olmak zorunda kalıyor ve yaşamlarını tehlikeye atıyor. Yeşillere bürünen milyonlarca kadının meydanlardaki haykırışı sonuç verdi ve dünya kadınlarına umut ve zafer aşıladı.

Ülkemizde de pek çok yerde kadınlar katliamlara karşı sokaklardaydı. Kadıköy'de kadınlar, "Taşan sabrımız uykularınızı kaçırarak!" diyordu. Sadece 2020 yılında 419 kadın katledildi. Katillerinin akıbetini ve devletin tutumunu yeniden hatırlatmamıza bile gerek yok. Bir ülkede günde 3 kadın öldürülüyorsa, tüm toplum gerçeklere hakimdir.

Ne olursa olsun, kadınlar vazgeçmeyecek. Evde, sokakta, fabrikada, okulda, yaşamın her alanında yaşamak ve yaşatmak, bir kişi daha eksilmemek için mücadele etmeye devam edecek.

Kadınlar Susmayacak, Uykularınız Kaçacak*

Kadınlar olarak hayatımızın her yanı taciz, baskı, şiddet ve saldırı ile dolu. Şiddet çoğu zaman en yakınımızdaki erkekler tarafından uygulansa da hayır dediğimiz için, eşimiz, sevgilimiz, aile bireyi ya da hiç tanımadığımız erkekler tarafından şiddete, tacize, tecavüze uğruyor, öldürülüyor.

Erkeklerin bazen ağızdan, bazen de kapalı kapılar ardında, kimselerin olmadığı yerlerde, anlarda yaptıkları tacizler hem çok eski hem de hiç durmadan devam ediyor.

Hepimiz sosyal medyada başlayan büyük bir kadın isyanına tanıklık ediyoruz. Son yıllarda Türkiye'de bir hak arama platformuna dönüşmüş olan Twitter, bu kez de tacize uğramış kadınların seslerini duyurmaya başladıkları bir "ifşa dalgasına" sahne oluyor. Birçok taciz failinin isimleri tek tek ortaya döklürken, binlerce kadın yıllardır yüksek sesle ifade edemediği, maruz bırakıldığı tacizleri anlatıyor. Kadınlar sokaklarda olduğu gibi sosyal medya üzerinde de dayanışmayı büyütüyor ve susmayacaklarını dile getiriyor. "Uykularınız kaçsın ben ne zaman ifşa edileceğim diye!" diyor. Bu ifşalar kadınların artık yeter çığlığıdır. Sokaklarda yaşam isteğini haykıran kadınlar bu kez sosyal medya üzerinden tehditlerine boyun eğmiyoruz, korkmuyoruz diyor.

Kuşkusuz ifşa kadınların en severek sahiplendiği bir araç değil, ancak ortada bir taciz olduğunda faileri aklamak yönlü işleyen yargı pratiğini binlerce kez gördük. İfşa, hem cesazsızlığın, hem erkek egemen toplumla tamamen bütünleşmiş hukukun sonucu olarak bir çeşit mücadele yöntemi olarak önümüze çıkıyor. Kadınlar artık karakollara, savcılıklara, mahkeme salonlarına değil, birbirlerine güveniyorlar.

Evet "Uykularınız kaçsın ben ne zaman ifşa edileceğim diye!" Bizler sokaklarda yürürken nasıl terdirsenek, sizler de terdirgin olun.

Kadınları taciz eden, şiddet uygulayan tüm erkeklerin uykuları kaçsın,

rahat uyuyamadığımız bütün geceler için onlara rahat uykuyu uyutmayacağız!

İşyerlerinde bizleri üç kuruşa çalıştırıp haklarımızı vermeyen patronların, bizleri iş yerlerinde taciz edenlerin uykuları kaçsın.

Yıllardır sokaklarda, eylemlerde, gözaltında, hapishanelerde bizleri devlet şiddetine maruz bırakanların, kadına şiddetle mücadele gününde dahi bizlere işkence edip gözaltına alanların, son olarak Uşak'ta olduğu gibi gözaltında çıplak aramaya zorlayıp insanlık onurumuzu hiçe sayanların uykuları kaçsın.

Dinci-gerici faşizmin kadınların yaşamlarına dönük saldırılarını karşısında, kadınlar olarak birbirimizi korumak ve yaşatmak için seçtiğimiz her yol meşrudur. Mahkemelerin "haksız tahrik indirimleri"ne, infaz paketlerine, cesazsızlıklarına; polislin tacizci ve tecavüzcüleri başları dik yürüten ama şiddet gören kadınları evlere yollayan kadın düşmanlığına, tacizcinin "statü"sünden dolayı bütün söylemleri ile mağdur suçlayıcılığa bürünen fail korumacılığa karşı kadınlar artık birbirlerini yaşatmaya kararlı.

Daha güçlü haykıracağız, mücadelesinin her türlü yol ve yöntemlerini kullanacağız. Maruz bırakıldığımız tacizi yüksek sesle dile getirecek, bugün de bundan sonra da hem erkek şiddeti hem de devlet şiddeti karşısında mücadele edeceğiz. Konuşuyor, konuştuğukça birbirimizden cesaret alıyoruz. Bu cesaret ile örgütlülüğümüz yükseltecek, mücadelemizden geri adım atmayacağız.

Emekçi Kadınlar (EKA)

*dunayabaskaldir.wixsite.com'dan alınmıştır.

MÜCADELE BİRLİĞİ

Mücadele Birliği Gazetesi / Sayı: 109 / 6 - 20 Ocak 2021 / Yaygın Süreli Dağıtım Sahibi: Yeni Dönem Yayıncılık Basın Dağıtım Eğitim Hizmetleri Tanıtım Org.Tic.Ltd. Şti. Adına: Gamze Nihal İYİDOĞAN / Adres: İskenderpaşa Mah. Söfular Cad. No: 8/3 Fatih - İSTANBUL / Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57 / Sor. Yazı İşl.Müdürü: Gamze Nihal İYİDOĞAN / Genel Yayın Yönetmeni : Süleyman Acar / Baskı Yeri: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San.Tic.Ltd.Şti - Davutpaşa Cad. Güven İş Mekezi No:83 D Blok D.349 Topkapı - İSTANBUL / Tel 0 212 5012120

www.mucadelebirligi10.net
www.facebook.com/MucadeleBirligiGazetesi
www.twitter.com/mucadelebirlig3

info@mucadelebirligi.net
mucadelebirligi@gmail.com
mucadelebirligi@hotmail.com

İzmir'de De Birlikte Yürüyoruz

İstanbul'un ardında İzmir Birleşik Gençlik Meclisleri de kuruluşunun ilan etti. Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), Yeni Demokratik Gençlik (YDG), Halkların Demokratik Partisi (HDP) Gençlik Meclisi, Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF), Sosyalist Öğrenci Hareketi (SÖH) ve Gençliğin Devrimci Güçleri (DEV-GÜÇ)'ün kuruluşunu ilan ettiği Birleşik Gençlik Merkezleri, HDP İzmir İl Örgütü'nde bir toplantı yaptılar.

Burada hazırladıkları açıklamayı okuyan Hasan Benli, "En başta genç işçi arkadaşlarımız olmak üzere işçi sınıfının çok geniş bir kısmı ay sonunu getiremiyor, kendisini ve ailesini geçindiremiyor. İş cinayetleri ve borçlar, sürekli derinleşen ekonomik ve sosyal sorunlar ile hayatımız çalınıyor. Toplumsal çelişkilerin bu kadar derinleştiği, sorunların bu kadar katmerleştiği, Kürt halkının, işçilerin, kadınların, gençlerin özgürlük çığlığının bir soluk aradığı bu günlerde egemenler, iktidarı sürdürülebilmek için şiddeti ve baskıyı alevleştiriyor, toplumsal öfkenin patlamasına karşı hazırlıklar yapıyor. Libya'da, Karabağ'da Kuzey ve Doğu Suriye'de cihatçı çeteleri silahlandırmaya ayrılıyor. Başta Kürt ulusu olmak üzere ezilen ulusları hedef alan Ortadoğu halklarına katliam ve göç yollarını gösteren bir savaş politikası esas alınıyor" dedi.

Kapitalizmin dünyanın her yerinde sorunları aynılaştırırken, çözüm yollarını da ortaklaştırıyor ve gençlik yüzünü sokağa çeviriyor. "Dünyanın pek çok noktasında halklar siste-

min pervasızlığına karşı tepkilerini görüyoruz. Devrimlerin ve isyanların çağında üzerimize düşen sorumluluğun farkına varıyoruz" diyen Benli, sorunların da kurtuluşun da ortak olduğunu söyledi.

Gençler açıklamada, "Özgürlüğümüz için faşizme karşı mücadeleyi büyütmek üzere önümüzdeki süreçte emekçi semtlerde, liselerde, kampüslerde, sokaklarda birleşik mücadeleyi 'Birlikte Yürüyoruz' şiarıyla örgütleyeceğimizi ifade ediyoruz. Buradan yaşadığı sorunlar karşısında çaresiz ve yalnız olduğunu düşünen tüm genç arkadaşlarımıza çağırımızdır. Gelin hep birlikte omuz omuza verelim, yeni bir dünya kurma kavgasını büyütelim, özgürlük mücadelemizi her yere ulaştıralım. 'Birlikte yürüyoruz' şiarıyla örgütlediğimiz kampanyamıza katılalım. Gençliğin birlikteliğinden aldığımız güçle yürüyalım. Bizler Birleşik Gençlik Meclisleri bileşenleri olarak İzmir Meclisinin kurulduğunu ilan ederek gençleri meclis çatısı altında örgütlenmeye, mücadeleyi büyütmeye davet ediyoruz. Çaresiz ve yalnız değiliz. Çözüm harekete geçmekte, çözüm devrime omuz vermekte" dediler.

"Biz Türkiye Ve Kürdistan Gençliği Olarak Yürütülen Savaşta Tarafız"

Türkiye ve Kürdistan gençliği web üzerinden bir açıklama yayınladı ve bugün faşist uygulamalarla sadece Kürdistan halkına değil, Türkiye halklarına yönelik de uyguladığı kutuplaştırıcı politikalarla büyük öfkeye neden olduğunu söyledi. Bu ortak öfkenin ortak mücadeleyi de ortaklaştırdığını, bunun en çok Türkiye ve Kürdistan gençliğini bir araya getirdiğini dile getirdi.

"Bizler Türkiye ve Kürdistanlı gençler olarak AKP-MHP faşist ittifakının halklarımıza ne tür baskı, işkence ve zorbalıklar yaptığının bilincinde ve farkındayız. Türkiye ve Kürdistan topraklarında, büyük bir kavga, büyük bir mücadele büyük bir savaş yürütülmektedir.

Bir yanda ezenler her türlü yöntem ile iktidarlarını savunurken diğer yanda ise ezilenler her türlü zulüm ve baskıya rağmen boyun eğmeyerek direnirler. Bir yanda egemenler var ettikleri bu koyu karanlık düzeni sürdürmeye çalışırken diğer yanda yeni ve özgür bir geleceği yaratma mücadelesi veriyor.

Bir yanda saraylarda beslenenler, kışla-larla korunanlar diğer yanda dağlarda ve şehirlerde büyüyen başkaldırı.

Bir yanda tarihsel olarak miadını doldurmuş, ekonomik olarak bitmiş, insani olarak tükenmiş bu düzen diğer yanda yaşamı yeşerten, insanla büyüyen yarım inşa eden Devrim.

Bir yanda sürdürülmek istenen karanlık bir geçmiş diğer yanda insanın insanca yaşamının filizlendiği bir gelecek" denildi açıklamada.

Ve "Biz Türkiye ve Kürdistan gençliği olarak yürütülen savaşta tarafız. Ezilenlerden yanayız. Başkaldırdıdan yanayız. Gelecekten yanayız. Her şeyden önce Birleşik Devrim Mücadelesinden yanayız! Her gün geleceğimizi karartan bu düzene mahkûm değiliz. Bu düzeni paramparça edip geleceğimizi ve özgürlüğümüzü inşa etme gücüne sahibiz. Özgür bir gelecek faşizmin yıkılması bu düzenin değişmesiyle oluşacak ve bu ancak Birleşik Devrim ile mümkün. Şimdi bütün çabalarımız ve yürüyüşümüz mutlak zafere doğru olmalıdır" dediler.

"Halkların Birleşik Devrim Hareketi'nin 'Faşizmi Yıkacağız, Özgürlüğünü Kazanacağız' hamlesi bu hedefe doğru güçlü bir adımdır.

Bizler Türkiye ve Kürdistan gençliği olarak bu hamleyle destekliyor tüm gücümüzle içinde yer alacağımızı belirtiyoruz" denilen açıklamada

"İşçi ve Köylü Gençler, Genç kadınlar ve Öğrenciler, işsizliğe mahkûm edilmiş genç arkadaşlar, Her günü gelecek kaygısıyla karşılaşıp umutsuzlukla bitirenler... Bu bezirgân saltanatı altında payına yarınısızlıktan başka hiçbir şey düşmeyenler..."

AYAĞA KALKIN!

AYAĞA KALKIN Çünkü karartılmak istenen bizim geleceğimiz!

AYAĞA KALKIN Çünkü bugünde çalınmak istenen bizim yarınımız!

AYAĞA KALKIN Çünkü bu düzenin bize vadedeceği baskı zulüm ve geleceksizlik dışında hiçbir şey yok!

AYAĞA KALKIN Çünkü ayağa kalkmadan bu düzenden kurtuluş yok!

Genç Kadınlar ve genç arkadaşlar,

'Faşizmi Yıkacağız, Özgürlüğünü Kazanacağız' kampanyasına katılın ve güç verin! Yapılacak çok şey var!

Faaliyet halindeki HBDH milis ve gerillalarına katılın ve destekleyin! Faşizmin askeri ekonomik bütün kurumlarını, sivil ve resmi faşist örgütlenmelerini hedef alacak kendi Milis ve Öz savunma Güçlerimizi kuralım ve harekete geçelim. Faşizmi büyük küçük ayrımı yapmaksızın darbeleyelim!" çağrısı yaptı.

Gençlerin açıklaması, "Güçlerimizi birleştirerek gençliğin bütün temel sorunlarına karşı ortaya konulan eylem ve etkinliklere katılalım! Sokağa çıkalım, sokakları mücadele alanlarına çevirelim! Kampanya materyallerini basıp çoğaltarak dağıtalım Açıklamalarımızın, bildirimlerimizin bültenlerimizin Türkiye ve Kürdistan'ın dört bir yanına ulaşması için çalışalım! Her sokağa her caddeye her meydana her eve HBDH'ın yürüttüğü mücadeleyi ulaştıralım. Birleşik devrim seferberliğe katılalım! Yaratıcı yöntemlerle geliştireceğimiz yeni eylem ve teknik biçimleriyle Kampanyayı büyütelim. Kimseyi beklemeyelim. Çünkü faşizmi bitirebilecek tek güç gençliğin eylem birlikteliğidir. Bir kere daha tüm Kürdistan ve Türkiye gençliğini HBDH'ın başlatmış olduğu Faşizmi Yıkacağız, Özgürlüğünü Kazanacağız hamlesine katılmaya çağırıyoruz" denilerek sona erdi.

CHE GİBİ OLACAĞIZ!

K. Taylan Kızıldağ

Başlığımızın iddialı olduğunu farkındayız. Ama okuyan herkesin dikkatini çektiğini ve onları düşündürdüğünü de biliyoruz.

Che gibi olmak...

Bunu hiç kendimize sorduk mu? Ernesto Che Guevara kimdir, neden dünyanın her köşesinde, nereye giderseniz gidin tanınır, bilinir ve sevilir? Sosyalizmden etkilenmiş, devrimcilerin iyi ve güzel şeyleri karşılık beklemeden yaptığını bilen herkesin buna bir cevabının olduğuna eminiz. Hatta her gün yüzlerce ve binlerce insanın, özellikle de devrimci gençlerin, Che gibi olmayı, onun izinden yürümeyi istediğini, Che'yi kendine örnek aldığını kim bilmez ki?

teriyle sade ama derin bir insan olan ve gözünü kırpmadan emekçiler için ölebilen biriydi Che yoldaş. Ama devrimci mücadeleyi çok ciddiye alan, özverili, disiplinli ve düşmanını iyi tanıyan, ona herhemen göstermeyen biriydi de.

Her anımı bu kadar dolu dolu yaşamış Che yoldaşın yaşamına biraz bakacak olursak, tıp eğitimi alırken başladığı Latin Amerika gezintileri onun karakterinin şekillenmesinde büyük etkiye bulundu. Emekçilerin yaşadığı yoksulluk, sermayedarların işçileri acımasızca sömürmesi, emperyalizmin ve işbirlikçi tekellerin Latin Amerika halklarını köleleştirmesi Che'de büyük bir öfke uyandırıyordu.

Devrim hareketine katıldığı, yoldaşları ile her türlü zorluğa göğüs gerip savaştığı, devrimin teorik altyapısını oluşturmak için durmak bilmeden çalıştığı, devrimin zafere ulaşmasından sonra tarlada, fabrikada çalıştığı, cephede savaştığı Küba halkı için çok şey yapmıştır. Hem devrimden önce hem de devrimden sonra uzunca bir süre bütün enerjisini, aklını ve zamanını devrime sunmuştur.

Che'nin Küba işçi sınıfı, emekçileri ve gençliği için çok ayrı ve özel bir yerinin olduğunu bildiğimiz için Küba'dan değil, bizlerin neden Che gibi olması gerektiğinden bahsedeceğiz bu yazımızda. Elbette Küba Devrimi'nin ve sosyalizmin inşasının bir parçası, emekçisi ve önderlerinden biri olduğu için onun bir yarı her zaman Kübalı'dır. Ama sadece doğduğu topraklarla veya savaştığı Küba'da kalmayıp, proletarya enternasyonalizmini her yere taşımak için savaşırlar onu tüm dünya halklarının belleğine kazımıştır.

Sadece yaşadığımız topraklarda değil, Che'nin adını aldığı Latin Amerika'dan Afrika'ya, hiç gitmediği ama saygı ve sevgiyle sahiplenildiği Ortadoğu'dan, Uzak Asya'ya oradan dünyanın her yerine Ernesto Che Guevara yoldaş milyonlarca insanın yüreğinde ve bilincinde yer edinmiş durumda. "Niye?" diye soranlara kısaca şöyle açıklayalım.

Yaşamı tepeden tırnağa devrim olan, mükemmel bir kafaya sahip, yaşamını cüretle ve fedakârlıkla devrime adanmış bir devrimci-dir Che. Emekçilere özgü o soylu alçak gönüllülüğü, çalışkan karak-

Görece orta sınıf bir aileden gelmesine rağmen, çok genç yaşlardan itibaren sosyalizme, toplumu gerçekçi edebiyatçılara ilgi duyması, onun gelecek siyasal eğilimlerini belirlemesine yön verdi. Latin Amerika'da Guetemala'daki devrim mücadelesine katılırken, buradan ayrılmak zorunda kalır. 1955 Haziranı'nda tanıştığı Raul Castro onu Fidel'le tanıştırır ve Meksika'da Fidel ile gece boyu süren bir tartışmanın ardından Fidel ve yoldaşlarına katılmaya karar verir. Oradan Granma ile Küba'ya uzanan yenilgiler, büyük bedeller, savaşlar ve zaferlerle dolu bir süreçte Che gerilla savaşının teorisyenlerinden olur; keskin politik kavrayışı, pratik zekası, savaşı bir sanat olarak ele alması Fidel dahil ona herkesin saygı duymasını sağlar.

Çok yönlü biridir aynı zamanda Che yoldaş, müziğe, satranca ve edebiyata çok ilgi duyar, iyi bir sporçudur, İspanyolca dışında Fransızca ve İngilizce de bilir. Küba'da devrimden sonra birçok görev üstlenen, devrim için canhıraş çalışan Che yoldaş Kongo ve Boliviya'da da savaşarak başka halkların özgürlüğü için dövüşür ve en sonunda Boliviya'da katledilir.

Che yoldaşın yaşamını uzun uzadıya anlatmak veya bir biyografi ortaya koymak değil amacımız. Bizler için asıl önemli olan, kısacık yaşamında devrime her şeyini veren, yeni insanı yaratan, kendisinden onlarca yıl sonra bile bizlere örnek olan Che yoldaşı anlamak, onun deneyimlerinden ve örneğinden dersler çıkarmaktır.

